

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ  
PUBLISHED BY UNWLA, INC.



# OUR LIFE НАШЕ ЖИТТЯ

1 | 2021  
ЛЮТИЙ | FEBRUARY

1925-2020  
**95**



## НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки  
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс  
Україномовний редактор: Лариса Тополя  
Редакційна колегія:  
Маріяна Заяць – голова СУА  
Надя Нинка, Ока Грицак, Анна Кравчук,  
Софія Геврик, Оксана Лодзюк Кривулич,  
Наталія Павленко

## OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian  
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse  
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia  
Editorial Board:  
Marianna Zajac – UNWLA President  
Nadia Nynka, Oka Hrycak, Anna Krawczuk,  
Sophia Hewryk, Oksana Lodziuk Krywulych,  
Natalia Pawlenko

Канцелярія СУА та адміністрація журналу  
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:  
203 Second Avenue, 5th Floor  
New York, NY 10003-5706  
Telephone: 212-533-4646  
E-mail: office@unwla.org (канцелярія)  
E-mail: unwlaourlife@gmail.com (редакція)

Адміністратор: Оля Стасюк  
Канцелярійні години: вт, ср, чт: 12 п.п. – 8 п.п.  
Administrator: Olha Stasiuk  
Office hours: T/W/Th 12–8 p.m.

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY  
and at additional mailing offices. (USPS 414-660)  
POSTMASTER – send address changes to:  
“OUR LIFE” 203 Second Ave., New York, NY 10003  
© Copyright 2021  
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:  
Custom Design and Print Inc.  
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy  
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-  
tion for non-members in the US  
\$50 У країнах поза межами США / Annual subscription for  
non-members outside the US

Членкині СУА одержують «Наше життя» з оплатою членської  
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується  
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині  
СУА – \$50.  
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,  
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal  
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$50.

## ЗМІСТ • CONTENTS

### ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 4 Слово голови СУА. Маріяна Заяць
- 5 Reflections from the UNWLA President. Marianna Zajac

### ВІСТІ СУА • UNWLA NEWS

- 6 Віртуальне святкування 95-ліття СУА зібрало аудиторію з  
1200 учасників. Надя Нинка
- 8 Virtual Celebration of UNWLA 95th Anniversary Attracts an  
Audience of 1,200. Nadia Nynka

### КУЛЬТУРА • CULTURE

- 3 Наша мова — найкраща. Валентина Матвіїв
- 10 «Листи так довго йдуть...» Лариса Тополя, Аліна Акуленко
- 12 The Ukrainian Museum: The Folk Art Collection
- 30 «Що можу я, українка третього тисячоліття?» Лідія Служ

### ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ • BRANCH NEWS

- 14 Творимо добро разом. Тетяна Бедрус
- 16 A Christmas “Zoomstrich” in Florida. Patricia H. Zalisko

### БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 18 СУА / UNWLA
- 19 UNWLA Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

### НАША СУЧАСНИЦЯ • WOMEN IN OUR WORLD

- 20 An Interview with Roma Hadzewycz. Nadia Nynka
- 25 UNWLA National Board Pays Tribute to Roma Hadzewycz.  
Marianna Zajac
- 26 Meet Tamara Lashchuk. Romana Labrosse
- 28 Вікторія Спартц: Жінка, яка втілила американську мрію  
Лариса Тополя

### OUR HEALTH

- 29 Diakuii, Mamо і Tatu! Dr. Ihor Magun

### НАШЕ ЖИТТЯ • OUR LIFE

- 32 «Наше Життя»: Оновлення
- 33 Re-Imagining Our Life: An Update
- 34 Настанови для дописувачів до «Нашого життя»  
Guidelines for Submitting Articles to Our Life

### IN MEMORIAM

- 35 Stefania Oleksyn

### НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Леся — Українка, і я — Українець. Лариса Тополя

### OUR CUISINE

- 38 Zavyvanky with Apples. Halyna Jakubowycz

**Наша обкладинка.** Жіноча Громада, заснована Марією Скубовою у Нью Йорку у 1921 р., увійшла до складу новоствореного Союзу Українок Америки як його Перший Відділ у 1925 р. Громада пишлася тим, що стала першою українською жіночою організацією, яка надавала благодійну підтримку Батьківщині. Щоб зібрати кошти для цього, ставили аматорські вистави на сцені Українського Народного Дому в Нью Йорку (тоді на East 6th St, Мангеттен). На фото Жіночої Громади у чорному вбранні (верхній ряд) праворуч — Олена Кречківська, обдарована акторка і керівник театрального гуртка, ліворуч — Голова СУА Юлія Ярема (1925—1931). Перший відділ був важливим у період заснування СУА та благословенний на довголіття — донині плідно працює на благо СУА та України. (Фото з «Альманаху української Жіночої Громади в Нью Йорку», 1921—1931, 1931, с. 25.)

**Our cover:** The Zhinocha Hromada [Women's Community] celebrates its centennial this year, having been founded in New York City in 1921 by the social worker Maria Skubova. In 1925, the group joined the UNWLA as its Branch 1. The Zhinocha Hromada took pride in being the first Ukrainian women's group created for the purpose of bringing aid to the homeland. The women raised funds by offering amateur theatrical productions on the stage of the Ukrainian National Home, then on East 6th Street in Manhattan. Among the members of the troupe in this photo are (in black, right) Olena Krechkiwska, an actress and dramatic coach, and (left) Julia Jarema, UNWLA National President from 1925 to 1931. Branch 1 was significant to the critical moments of UNWLA's founding and was blessed with longevity, continuing to work in New York City to this day. (Photo from the Almanakh ukrainkoii Zhinochii Hromady v Niu Yorku, 1921–1931, 1931, p. 25.)

# Наша мова — найкраща!



Валентина Матвіїв, Львів

*Змалечку через слова рідної мови людина відкриває великий і чарівний світ життя. Мова — це неоціненний скарб народу, надбаний тисячоліттями. У ній відбито його характер, історію, звичаї, побут. Як найдорожча спадщина, як заповіт поколінь разом з любов'ю до свого народу передається нащадкам і любов до рідної, материнської мови. Людина може покинути Батьківщину, рідне мовне середовище. Але у її підсвідомості назавжди залишаються коліскові, що їх наспівувала мати, і перші пізнання світу рідною мовою — якою говорили діди й прадіди, яка єднає українців, розкиданих по всьому світу.*

*21 лютого весь світ святкує День рідної (материнської) мови, який було оголошено на XXX сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО у 1999 році.*

Все мріяла про Мову написати,  
Та гідних слів я так і не знайшла...  
Пішла тоді по світі їх шукати,  
Оті потрібні, правильні слова.

*Цнотливість* перша стрілась на дорозі,  
Сором'язливо руку подала  
Й повідала, ледь стримуючи сльози,  
Чом Мову за віки не продала.

А трішки далі *Вишуканість* ждала,  
Така велична й скромна водночас.  
Їй теж приниженень випало чимало,  
Але своєї Мови не зреклась.

Поспіла *Мужність*, з *Силою* обнявшись,  
В мені повагу викликавши враз:  
Вони щитом для Мови були завше  
Від заборон, знуцання і образ.



Неподалік від них *Краса* стояла:  
Така п'янка — очей не відвести!  
Вона слова у пісню заплітала,  
Щоб спів отой до неба піднести.

І тут *Молитва* вийшла на дорогу,  
У ній вчувалось ехо правіків.  
Вона невпинно дякувала Богу,  
Що Він зберіг віночок з диво-слів.

І я збагнула: ці слова — у серці!  
Не треба їх шукати поза ним.  
Вони в мені пророщені із герцю  
Й любові предків зернятком малим.

І так мені на серці добре стало,  
Що маю Мову — кращу від усіх!  
І вірш цей теж я серцем написала,  
Вернувшись з тих просвітлених доріг.

*Українська мова належить до слов'янської групи індоєвропейської мовної сім'ї. Нею володіють близько 42 млн, а постійно розмовляють близько 33 млн людей. Входить до третього десятка найпоширеніших мов світу. Поза межами України є рідною для такої кількості людей (за даними Вікіпедії):*

Росія — 1,8 млн

Молдова — 181 тис.

Канада — 174 тис.

США — 129 тис.

Казахстан — 128 тис.

Білорусь — 116 тис.

Румунія — 57 тис.

Польща — 23 тис.

Бразилія — 17 тис.

Словаччина — 11 тис.



## СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

**Маріянна Заяць**

Вітаємо Вас у першому випуску «Нашого Життя» (січень/лютий) у 2021 році! Як ми повідомили минулого року, наш оновлений і осучаснений журнал далі виходитиме вісім разів на рік.

Важливим поштовхом до цього рішення було опитування, проведене редакцією «Нашого життя» у 2019 році серед наших членкинь в електронному або паперовому форматі, залежно від того, залишали членкині свою електронну адресу в базі даних СУА, чи ні. (Короткий виклад результатів можна переглянути на сторінках 32—33.)

Екзекутива СУА зрозуміла, що її фінансова відповідальність перед організацією зобов'язує знайти спосіб збереження фінансової життєздатності для нашої улюбленої та дуже важливої візитівки — журналу «Наше Життя». І 4 квітня 2020 р. пропозицією поділилася з Головною Управою. Крім того, що статті від наших відділів та округ і надалі залишаються першорядними, нова, реструктурована редколегія також пропонуватиме читачам свіжі, сучасні статті в оновленому форматі. Вітаємо наше керівництво, яке зіграло важливу роль у прийнятті цього далекоглядного рішення у рік святкування 95-ліття СУА!

Хоча пандемія змінила нинішню діяльність СУА, вона не вплинула на нашу сильну колективну волю та нашу відданість меті та місії організації, що і було доведено нашим святкуванням 95-ліття СУА. У неділю, 6 грудня 2020 р., надзвичайно багато людей відвідало наш віртуальний захід (понад 1200 підключених комп'ютерів) через Zoom/YouTube (див. наш звіт на сторінках 6—9).

Я висловлюю подяку Організаційному Комітету (Валентина Табака, Наталія Павленко, Ірина Бучковська, Христя Бойко, Оріся Сорока, Катерина Гриневиц) за їхню кропітку, вирішальну працю й увагу до планування та проведення цього заходу. Дякую також Романові Васьківу, який місяцями працював над технічним забезпеченням, аби святкування річниці мало такий надзвичайний успіх.

Я впевнена, що всі ми, незалежно від того, як довго є членкинями СУА, були вражені, коли насправді побачили величину та глибину проєктів наших відділів: відділів, що належать до округ, і віддалених відділів. Щорічно ми чуємо та читаємо звіти про роботу наших членкинь, однак цей віртуальний захід дав можливість реально побачити милі, усміхнені, а часом дещо схвильовані (фільмування на камеру так на деякого впливає) обличчя, відчутти гордість за такі яскраві та різноманітні досягнення.

Цей захід, що був проведений у часи пандемії та непевності, що її супроводжує, подарував нам можливість зробити стверджувальний висновок, що СУА прекрасно справляється зі своєю роботою та буде продовжувати її й надалі!

У своїй вітальній промові з цього приводу я поставила запитання, яке ставила також і на 90-літті СУА: «Чому СУА продовжує жити та процвітати?» Відповідь, яку я запропонувала: «Тому що СУА демонструє посвяту, відданість, патріотизм, співпереживання, співчуття, дружбу. Тому що СУА дає своїм членкиням відчуття приналежності, реалізації, гордості та невіддільності. Тому що СУА є відображенням української душі, українського серця й української культури!»

Однак успіх СУА формувався не в історичному вакуумі. З 1925 року СУА видозмінювався, пристосовуючись до різних часів, під керівництвом 13 голів. Кожна голова підходила до своїх обов'язків у неповторний спосіб, збагачуючи організацію своїми особливими талантами. Кожна голова мала свої сильні сторони як фахівець і волонтер, використовуючи їх на благо СУА. Тому ми з вдячністю згадуємо багату історію СУА, створену сильними, відданими, неймовірними жінками, яких підтримували їхні Головні Управи та які спиралися на членкинь організації... оскільки, зрештою, наші членкині власне і є опорою СУА!

З плином часу цілі, поставлені нашими попередницями, які розуміли важливість і силу об'єднання українських жінок, урізноманітнилися, однак залишаються і нині чіткими для наших членкинь, а також для всієї діаспори, яка надала велику підтримку всьому, що ми робимо. Тому давайте рухатися вперед, до 100-ліття СУА, з гордістю, по-сучасному та рішуче осягаючи нові обрії!

# REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT



**Marianna Zajac**

Welcome to the first 2021 issue of *Our Life* (January/February)! As we announced late last year, there will be eight issues annually of our newly refreshed and restyled magazine going forward. A very important source of input for this move was the *Our Life* survey that was either emailed or hard-copied to our members in 2019 (depending on whether or not you had an email address in the UNWLA database; please see pages 32–33 for a summary of the results). The National Executive understood that, in fulfilling its fiscal responsibility to the organization, it was obliged to discover a way to keep our beloved and treasured calling card, *Our Life*, financially viable. The proposal was shared with our National Board on April 4, 2020. While articles from our branches and regional councils continue to take precedence, the newly restructured Editorial Board will be presenting our readers with new and innovative articles in a new and innovative format. Congratulations to our leadership, which was instrumental in making this forward-thinking decision during the year of the UNWLA's 95th anniversary!

While the pandemic has changed how the UNWLA is functioning, it has not affected our collective strong will and dedication to our organization's mission, as was exhibited by our 95th anniversary celebration.

The extremely well-attended virtual event (over 1,200 computers) took place via Zoom/YouTube on Sunday, December 6 (see our report on pages 6–9). I would like to thank the Organizing Committee (Valentyna Tabaka, Natalia Pawlenko, Iryna Buczkowski, Chrystia Boyko, Orysia Soroka, Kateryna Hrynewycz) for its focus and dedication in planning and executing the event. My thanks also go to Roman Vaskiv, who worked in the "technical" background for months to make the anniversary celebration such a resounding success. I am sure that each of us, no matter how long we've been members of the UNWLA, was astounded to actually "see" the magnitude and breadth of the projects of our branches – those branches belonging to regional councils and those that are branches at large. We hear and read reports of our members' work on an annual basis, but this virtual event allowed us to actually see the lovely, smiling, and sometimes nervous (that's what being on camera does to some) faces and the pride behind these broad and varied accomplishments. This event, held during the pandemic and its accompanying uncertainty, gifted us the opportunity to walk away with the certainty that the UNWLA is doing great work and will continue to do so! In my keynote address on this occasion, I posed a question that I had also asked on the UNWLA's 90th anniversary: "Why is it that the UNWLA has continued to live, to thrive?" My proposed response: "Because the UNWLA demonstrates devotion, dedication, patriotism, compassion, sympathy, camaraderie. Because the UNWLA gives its members a sense of belonging, realization, pride, and inseparability. Because the UNWLA is a reflection of the Ukrainian soul, Ukrainian heart, and Ukrainian culture!"

The UNWLA's success, however, did not evolve within a historical vacuum. Since 1925, the UNWLA has been morphing, adjusting to the times – under the leadership of 13 presidents. Each president approached her duties uniquely, with her own special talents enriching the organization. Each president had her own professional and volunteer strengths and used these for the good of the UNWLA. And it is with gratitude that we recall the rich history of the UNWLA built by strong, dedicated, amazing women who were supported by their National Boards and backed by the organization's membership ... because, after all, our membership is the very backbone of the UNWLA!

The goals set by our predecessors, who understood the importance and power of uniting Ukrainian women, have been modified over time, but they remain clear to our members, as well as to the entire diaspora, which has shown strong support for everything we do. And, so, let us move forward ever closer to the UNWLA's 100th anniversary with pride, innovation, and determination!

## Віртуальне святкування 95-ліття СУА зібрало аудиторію з 1200 учасників

**Надя Нинка**, 3-тя заступниця голови СУА

6 грудня Союз Українок Америки провів віртуальну церемонію з нагоди 95-ї річниці свого заснування у 1925 р. З того часу і протягом наступних 95 років організація здійснювала виняткову роботу завдяки своїм 68 відділам та 8 округам, що знаходяться у 23 штатах — від Нью Йорку до Лос-Анджелеса, від Детройту до Маямі. Урочисте свято з нагоди 95-ї річниці було даниною визначній праці її членкинь протягом десятиліть.

Через пандемію святкування річниці відбулося з використанням Zoom і транслювалося в режимі онлайн на YouTube та в мережі facebook. Ця технологія дозволила нам залучити широку аудиторію з майже 1200 глядачів з усіх куточків США, України та світу (більше, ніж це було б можливо, якби свято відбувалося в реальному форматі), і дала можливість зібрати понад 36 000 доларів США. (Список пожертв подамо у наступному номері «Нашого Життя».)

Програму чудово провели ведучі церемонії: 2-га заступниця голови СУА Христя Бойко з Аризони та вільна членкиня Валентина Табака з Нью Джерсі. Глядачі почули привітання від багатьох прихильників, благодійників і спонсорів СУА, які зазначили досягнення, вплив і важливий внесок СУА для народу України та української діаспори. Привітання виголосили: владика Борис Гудзяк, митрополит Української Греко-Католицької Церкви, голова Філадельфійської архієпархії в США; митрополит Антоній, предстоятель Української Православної Церкви США; Павло Грод, голова Світового Конгресу Українців; Богдан Курчак, президент Федеральної кредитової кооперативи «Самопоміч» в Нью Йорку; Михайло Левко, голова дирекції Кредитівки NOVA (Кліфтон, Н. Дж.); Юрій Симчик, головний операційний директор / головний секретар УНС.

Голови округ і відділів привітали учасників свята у різних форматах, дехто у віршах і з піснями, та розповіли про роботу, яку вони здійснювали для втілення місії СУА. Іванка Олесницька, зв'язкова вільних членок, розповіла про ентузіазм, відданість і внесок жінок-членкинь СУА, які через віддалене проживання або інші обставини не можуть належати до жодного відділу СУА.

Численні отримувачі нашої допомоги висловили вдячність СУА. Подяки надійшли від: Галини Теслюк з Центру СУА з жіночих студій в Українському Католицькому Університеті; о. Вакіна, ректора Волинської Православної Богословської Академії ПЦУ; о. Жука, ректора Київської Трьохсвятительської духовної семінарії УГКЦ. Вітання також отримали від партнерів СУА — американської організації Feeding America і д-ра Фузайлова з Бостонської лікарні Шрайнерс (Shriners), що очолює щорічну місію в Україні з безплатного оперування постраждалих від опіків дітей.

Багато чудових привітань і виступів з піснями та віршами надіслали з України народні артисти України Катерина Бужинська, Ірина Шинкарук і Петро Мага, а також популярні співаки-виконавці Ірина Федішин і тріо «Тріода».

Чимало промовців розповіли про велику кількість важливих ініціатив СУА, які стосуються трьох основних напрямків: освіта, культура та суспільна опіка. Наші програми суспільної опіки допомагають тим, хто має потреби. До них входить підтримка дітей-сиріт, дітей з проблемних сімей, людей похилого віку (фонд «Бабусі»), жертв опіків, ветеранів і жертв війни на Сході України. Дві з наших нещодавніх ініціатив суспільної опіки — це «СУА для США», що допомогла зібрати понад 31 000 доларів США на підтримку голодних в Америці, та допомога постраждалим від повені у Західній Україні, під час якої зібрали понад 25 000 доларів.

Підтримка української культури почалася ще в 1933 р., коли члени СУА організували український павільйон на Всесвітній виставці в Чикаго. У 1944 р. СУА започаткував щомісячний журнал «Наше Життя», де описується діяльність організації, а також численні досягнення видатних українських жінок. Серед наших культурних ініціатив — постійна підтримка Українського музею в Нью Йорку, на виставках якого експонується багатство творів української культури і де американська громада може ознайомитися з українською культурною спадщиною.

У галузі освіти СУА надає підтримку малозабезпеченим дітям з України, Бразилії та Польщі через

**РЕЗУЛЬТАТИВНІ ІНІЦІАТИВИ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ  
СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ, БУЛИ ГОЛОВНИМИ НА СВЯТКУВАННІ  
95-ЛІТТЯ. СЕРЕД ПРЕДСТАВЛЕНИХ ПРОГРАМ...**

**THE UNWLA'S IMPACTFUL SOCIAL WELFARE INITIATIVES  
WERE A HIGHLIGHT OF THE 95TH ANNIVERSARY  
CELEBRATION. AMONG THE PROGRAMS FEATURED ...**



**2016**

*Учасник програми «Шефство над сім'єю» (75-й Відділ) військовий Вадим Свіриденко з новими протезами завершує марафон Корпусу морської піхоти Вашингтона.*

*Adopt-a-Family participant (Branch 75), Soldier Vadym Sviridenko, completes the Washington, DC, Marine Corps Marathon with his new prostheses.*



**2017**

*У літньому таборі СУА для дітей військових, що загинули, забезпечують релігійну освіту, походи, ігри, рукоділля та розваги.*

*UNWLA summer camps for children of fallen soldiers provide religious education, hikes, games, crafts, and fun.*



**2018**

*Дитячий табір «Добро» дякує СУА за фінансову підтримку.*

*Dobro children's camp participants thanking UNWLA for its financial support.*

свій Стипендійний фонд. Ми продовжуємо фінансувати Центр СУА з жіночих студій в Українському Католицькому Університеті. Наша найновіша ініціатива — створення фонду «Духовне відродження України», через який надаємо фінансову допомогу двом духовним семінаріям: Київській Трьохсвятительській духовній семінарії УГКЦ та Волинській Православній Богословській Академії ПЦУ. Ці два заклади зосереджуються на навчанні майбутніх священників, які виконуватимуть духовну місію у Східних регіонах України, щоб заохочувати та сприяти духовному відродженню українців, особливо у час війни та нестабільності в країні. Ректори обох установ зв'язалися з учасниками свята через відео та подякували СУА за допомогу. Хор семінаристів чудово виконав «Многая Літа».

Віртуальне свято приурочили тим поколінням унікальних українських американських жінок, які багато й невтомно працювали на благо СУА. Протягом усієї своєї історії і донині СУА продовжує поширювати інформацію та факти про Україну й українців і намагається виправити будь-яке спотворене уявлення про країну, її народ та події. Ми продовжуємо сприяти збереженню української національної ідентичності, культурної спадщини та етнічних традицій у Сполучених Штатах.

На честь цих поколінь безкорисливих жінок, як повідомила голова СУА Маріянна Заяць, незабаром вийде друком книга про детальну історію Союзу Українок Америки «UNWLA 1925—2020: Women's Community, Citizenship, and Commitment in the Ukrainian Diaspora». У книзі, написаній англійською мовою, також розповідається про відданість жінок, які в різні роки очолювали СУА, а це Юлія Шустакевич, Юлія Ярема, Олена Лотоцька, Анета Кмет, Анастасія Вагнер, Стефанія Пушкар, Лідія Бурачинська, Іванна Рожанковська, Марія Савчак, Анна Кравчук, Ірена Куровицька та Маріанна Заяць. Вони заслуговують на повагу та вдячність. Книга, яку написала й упорядкувала д-р Марта Кічорівська Кебало, вийде у середині 2021 р.

Віртуальне святкування показало, що навіть у важкий час, використовуючи нові технології, ми можемо тримати зв'язок між собою, продовжувати працю у громаді, виконувати свою місію та розбудовувати СУА, спираючись на досягнення попередніх поколінь.



# Virtual Celebration of UNWLA 95th Anniversary Attracts an Audience of 1,200

**Nadia Nynka**, UNWLA 3rd Vice President

On December 6, the Ukrainian National Women's League of America held an unprecedented virtual ceremony to mark the 95th anniversary of its founding in 1925. Over the past 95 years, the organization has done exceptional work thanks to its 68 branches and 8 Regional Councils located across 23 states from New York to Los Angeles, from Detroit to Miami. The gala 95th anniversary celebration was a tribute to the outstanding work of UNWLA members throughout the decades.

Because of the pandemic, the anniversary celebration took place via Zoom and was livestreamed on YouTube and Facebook. This technology enabled us to attract a wide audience of almost 1,200 viewers from across the United States, Canada, and Ukraine – more than would have been possible if done in person – and to raise over \$36,000. (A list of donations will appear in the next issue of *Our Life*.)

The program was very ably emceed by hosts Christine Boyko, 2nd Vice President, from Arizona and Valentyna Tabaka, Officer-at-Large, from New Jersey. Viewers heard greetings from many supporters, benefactors, and sponsors of the UNWLA, who spoke about the organization's wonderful achievements and important contributions, and the vast impact the UNWLA has had on the people of Ukraine and the Ukrainian diaspora. Congratulations and greetings were conveyed by Archbishop Borys Gudziak, Metropolitan of the Ukrainian Greek Catholic Church (UGCC) in the United States and Archeparch of the Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia; Metropolitan Antony, Primate of the Ukrainian Orthodox Church (UOC) of the USA; Paul Grod, President of the Ukrainian World Congress; Bohdan Kurchak, President of the Self Reliance Federal Credit Union in New York; Michael Lewko, Chairman of the NOVA Credit Management Board in Clifton, NJ; and Yuriy Symczyk, Chief Operating Officer of the Ukrainian National Association.

Numerous recipients of our assistance expressed their gratitude to the UNWLA. Acknowledgments came from Halyna Tesliuk of the UNWLA Center for Women's Studies at the Ukrainian Catholic University in Lviv; Fr. Vakin, Rector of the Volyn Orthodox Theological Academy of the UOC; and Fr. Zhuk,

rector of the Kyiv Three Saints Theological Seminary of the UGCC. Congratulations were also conveyed by the UNWLA's partners – the American organization Feeding America, and Dr. Fuzailov of Boston's Shriners Hospital, which leads the annual mission to operate, free of charge, on pediatric patients in Ukraine.

Many wonderful greetings and performances of songs and poems were sent from Ukraine – by National Artists of Ukraine Kateryna Buzhynska, Petro Maha, and Iryna Shynkaruk, as well as by popular singer-performers Iryna Fedyshyn and the Trioda Trio.

Many branch and Regional Council presidents presented greetings in various formats, some via poetry and song, and talked about the work they are doing to further the UNWLA's mission. Ivanka Olesnycky, Liaison for Members-at-Large, talked about the enthusiasm, dedication, and contributions of women who are members of the UNWLA but who, because of distance or other circumstances, cannot belong to a branch.

Numerous speakers reported on the UNWLA's many important initiatives, which fall into three main categories: education, culture, and social welfare. Our social welfare programs, which help those in need, include support for orphans, underprivileged children, the elderly ("Babusi Fund"), burn victims, veterans, and victims of the war in eastern Ukraine. Two of our recent social welfare initiatives were "UNWLA for the USA," which raised more than \$31,000 to support the hungry in America, and assistance to flood victims in western Ukraine, which raised over \$25,000.

Our support of Ukrainian culture began in 1933 when members of the UNWLA organized a Ukrainian pavilion at the Chicago World's Fair. In 1944 the UNWLA began publishing its monthly periodical *Our Life* – a magazine describing the organization's activities as well as the many accomplishments of notable Ukrainian women. In 1976 we established The Ukrainian Museum in New York City, which through its exhibits and public programs shares the richness of Ukraine's cultural heritage with both the Ukrainian and the American community. The UNWLA continues its support of The Ukrainian Museum to this day.





**2019**

*Молодь з реабілітаційного центру «Джерело» радіє своїм результатам змагань.*

*Youth from the Dzherelo Rehabilitation Center celebrate their results in a competition.*



**2019**

*Сироти з Покровська вдячні за тиждень, який, купаючись і граючись, провели у Гурзуфі на Чорному морі.*

*Pokrovsk orphans grateful to spend a week swimming and playing in Huzruf on the Black Sea.*



**2019**

*Дитина, яка отримує допомогу з відправлених до Львова медичних матеріалів та обладнання за програмою «Підтримка лікарень України».*

*Child benefitting from care thanks to a shipment of medical supplies and equipment to Lviv through Support Hospitals for Ukraine.*



**2019**

*Отримувачка допомоги Фонду Бабусь приймає подарунок.*

*Babusi Fund recipient in the village of Dobrove accepts a UNWLA gift.*

In the field of education, the UNWLA supports underprivileged children in Ukraine, Brazil, and Poland through its scholarship fund. We continue to fund the UNWLA Center for Women's Studies at the Ukrainian Catholic University.

Our latest educational initiative, the Spiritual Growth of Ukraine Fund, provides financial support to two theological seminaries: the Kyiv Three Saints Theological Seminary of the Ukrainian Greek Catholic Church and the Volyn Orthodox Theological Academy of the Ukrainian Orthodox Church. These two institutions focus on training future priests who will carry out their spiritual mission in the eastern regions of Ukraine to encourage and promote spiritual revival, especially in times of war and unrest in the country. The rectors of both institutions appeared in videos thanking the UNWLA for its support, and a choir of seminarians performed a wonderful and very moving rendition of "Mnohaya Lita."

This virtual celebration was dedicated to the generations of unique Ukrainian American women who have done so much. Throughout its history and to this day, the UNWLA continues to disseminate information and awareness about Ukraine and Ukrainians and seeks to correct any misrepresentation of the country, its people, and events. We continue to promote the preservation of Ukrainian national identity, cultural heritage, and ethnic traditions in the United States.

In honor of this generation of selfless women, UNWLA president Marianna Zajac announced that a detailed history of the UNWLA will be available in mid-2021. The book, written in English, also details the devotion of the women who over the years have led the UNWLA, for which they deserve our gratitude and respect: Julia Shustakewich, Julia Jarema, Olena Lotosky, Annette Kmetz, Anastasia Wagner, Stefania Pushkar, Lidia Burachynsky, Iwanna Rozankowsky, Maria Sawchak, Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj, and Marianna Zajac. The book, *UNWLA 1925–2020: Women's Community, Citizenship, and Commitment in the Ukrainian Diaspora*, was compiled and written by Dr. Marta Kichorovska Kebalo.

The virtual celebration was evidence that, even in difficult times, we can use new methods and technology to reach a wider audience, keep in touch with each other, continue working in the community, fulfill our mission, and build on the achievements of previous generations.

# «Листи так довго йдуть...»

Лариса Тополя, редактор

*Листи так довго йдуть.  
Хто зна, впору чи не в пору прийдуть,  
в якому настрою хто буде їх читати.*

Леся Українка



У 2021 році Україна та світ відзначають 150-річний ювілей Лесі Українки: його внесли до Календаря пам'ятних дат ЮНЕСКО і на державному рівні святкують в Україні. Вшановує велику поетесу і Союз Українок Америки. У 1937—1938 рр. США долучився до викупу будинку Лесі Українки в Колодяжному на Волині, у 1947 р. прийняв рішення видати англomовний переклад її творів д-ра Персифаля Канди, у 1961 р. за фінансування та під контролем союзників збудували пам'ятник Лесі Українці у Клівленді (штат Огайо), а у 2021 р. США співпрацюватиме з Українською Капелою Бандуристів Північної Америки (диригент Олег Махлай) з метою організації пам'ятних концертів, присвячених Лесі Українці.

Є люди, спогади про яких надовго залишаються у серцях людей, хто їх знав. Є також люди, які живуть століттями — через створені шедеври, що не мають «строку давности». Особистості, чії здобутки розуму або витвори рук, чії інтелектуальні або духовні відкриття стають надбанням не тільки кожного наступного покоління їхнього народу, але й визнаються всім світом. Відтак, світ знає та вшановує їхні імена.

Такою славетною особистістю є Леся Українка. Жінка, якій вдалося пройти незбагненними шляхами народної пам'яті, яка «співала» колискову кожному українцю змалечку (хоч і не писала дитячих віршів!) та милувала душу до старости. Їй, за словами українсько-американського мовознавця Юрія Шевельова, вдалося створити літературу «єдину для великих і маленьких».

Адже з раннього віку своїм чистим, відкритим серцем відчула «святую правду» свого народу, за яку українці зазнавали гоніння, яка породила справжніх героїв, жорстко таврувала відступників і є мірилом чести та ганьби.

Свій перший вірш «Надія» Леся Українка написала у 9 років і присвятила батьковій сестрі Олександрі Косач, яку заслали на Сибір за участь у просвітницькому й народному русі. А далі з-під її пера, що не знало вто-

ми, вийшли сотні віршів, добра половина з яких за її життя не була надрукована. Як і понад 750 листів, що заслуговують на окрему увагу й адресовані найближчим рідним і літературному оточенню. Епістолярій Лесі охоплює різні стильові жанри: листи-розмови, листи-рецензії, листи-спогади, листи-діалоги, листи-звіряння, листи-зізнання, листи-мрії... І, залежно від обставин, настрою та стану душі, поетеса називала їх «довгими», «довжелезними», «справжніми», «хватаними», «порядними», «безтолковими», «безладними», «фактичними», «товариськими», «милими». Як і літературні твори, усі вони — то чисте джерело духу нескореної жінки, безстрашного лицаря «на всю соборну Україну» (І.Франко).

Епістолярною сенсацією для українства світу та США стало видання листів Лесі Українки у 132-гу річницю від дня її народження: з ініціативи, підтримки й фінансування США та спонсорства д-ра Іванни Ратич світ побачив книгу «Листи так довго йдуть... Знадоби архіву Лесі Українки в Слов'янській бібліотеці у Празі» (упорядкування, передмова та примітки Світлани Кочерги; післямова Оксани Сліпушко; редактор Ірена Чабан), що вийшла накладом у 1000 примірників у травні 2002 р. у Нью-Йорку. Книгу розкупили миттєво, тому у 2003 р. США репрезентував друге її видання.

Знайдені у Празі епістолярні тексти охоплюють 1888—1945 рр. і розміщені у п'яти розділах книги. У ній оприлюднено 184 листи, написані до Лесі, Лесею, а також з родинного листування. Вперше без вилучень надруковано 16 листів Михайла Косача, Ольги Драгоманової-Косач, Петра Косача, Ольги Косач-Кривинюк й Оксани Косач-Шимановської (1889—1903). Крім того, книга містить два листи Олени Пчілки до сина Михайла (1889), Лесі Українки та Михайла Косача (1889). Кожен з листів допомагає краще зрозуміти непересічну особистість Лесі, її погляди на актуальні проблеми суспільства й родини.

Із самими ж листами сталася цікава історія. У 1998 р. у Празі в Слов'янській бібліотеці випадково натрапили на прихований пакунок з потьмянілими аркушами, що пролежав за стелажми понад 50 років. Завідувачка фонду українських видань д-р Няхайова розповіла про знахідку, а СУА швидко відреагував і запропонував С. Кочерзі опрацювати мемуари. Понад три місяці знадобилися дослідниці, щоб розібратися з рукописами, адже почерк поетеси дуже складний. Для прикладу, в одному з листів до М. Кривинюка Лариса Косач скаржилася, що її твір не опублікували, оскільки головний редактор газети «Воля» не зміг прочитати написане...

Нині епістолярна спадщина Лесі Українки — це близько тисячі листів, і можливості їх виявлення ще не вичерпані. Найпристрасніші та ґрунтовні дослідники спадщини поетеси вивчають їх та надихаються ними. Адже й донині Леся Українка залишається сучасною.

Три томи листів Лесі Українки прочитала наша постійна дописувачка Аліна Акуленко. І стали листи поетеси її «улюбленим читвом, а Леся — рідною людиною». А ще підкріпили думку, що видавати епістолярну спадщину письменників варто. На основі прочитаного А. Акуленко спробувала передбачити, що б написала Леся Українка про наше сьогодні, якби жила у теперішній час та вела сторінку у мережі facebook.



Книга  
«Листи так довго йдуть...»

## Про Лесин фейсбук

Аліна Акуленко, філолог, кандидат наук

**ПРО ПСЕВДОПАТРІОТІВ.** Можна у нас почути фразу: «Як се? От ви сказали, що N.N. дурень і тупиця, а він так чудово говорить по нашому!» ...А послухати часом, що він говорить по нашому, то може б краще він говорив по китайськи.

**ПРО ФЕМІНІЗМ.** Як на мене, то я не розумію, що нового можна ще видумати у теорії до жіночого питання та що такого можна «нескучного» сказати про нього... Я писала про се п. Кобринській, і вона певно прийняла це за велику ересь, бо щось нічого вже не пише до нас від того часу.

**ПРО ЕВРОПУ.** Перше враження було таке, ніби я приїхала в якийсь інший світ — кращий світ, вільніший... Та мені незвичайним був самий факт, що ось то люди можуть собі зійтися, де хочуть, говорити, як хочуть, змагатися про справи своєї країни, думати, як мають самі собі помагати... Мені тепер ще тяжче буде у своєму краї, ніж досі було. Мені сором, що ми такі невірні, що носимо кайдани і спимо під ними спокійно.

**ПРО МОСКВУ.** «Не к добру ето!» Так чогось мені здається: нам, українцям, не щастила доля ніколи в тій Московщині.

**ПРО ЖАЛЬ.** Не треба нікому жалю завдавати, бо єсть його кругом надто і надто багато.

**І ПРО МРІЇ.** Бо се моя давня мрія — побачити справжній океан... Колись, «як матиму багато лишніх грошей»... то поїдемо навколо світу.

Скільки років минуло, скільки всього змінилося. Хоча насправді нічого не змінилося.

Просто змінюються покоління.



# THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003

[www.ukrainianmuseum.org](http://www.ukrainianmuseum.org)

## The Folk Art Collection

The Ukrainian Museum’s collection of folk art is considered one of the most important and impressive collections outside of Ukraine. It includes wedding and festive attire from various regions of Ukraine, ritual cloths (*rushnyky*) and kilims, and a broad selection of richly embroidered and woven textiles that exemplify regional diversity in their embroidery and weaving techniques and in the evolution and beauty of their design. This unique collection also features ceramics,

metalwork, brass and silver jewelry, decorative wood objects, and an outstanding collection of Ukrainian Easter eggs (*pysanky*).

The collection had its genesis at the 1933 Chicago World’s Fair, entitled “A Century of Progress,” when the Ukrainian National Women’s League of America was asked to organize an exhibition of folk art for the cultural section of the Ukrainian pavilion (which also featured an exhibition of modern art, represented



**Kilim**  
Kosiv, Hutsul region, Ivano-Frankivsk oblast, western Ukraine, 1920s–1930s  
Woven inscription: “Hutsulske mystetstvo Kosiv”  
137 x 97 in. (348 x 246 cm)  
Produced by the M. Kurylenko kilim workshop “Hutsulske mystetstvo”  
72.61.33



**Woman’s Costume**  
Bukovyna region, Chernivtsi oblast, southwestern Ukraine, early 20th century



**Woven Sashes**  
[left] Bukovyna region, Chernivtsi oblast, southwestern Ukraine, 1920s  
99 x 3 ½ in. (251.4 x 8.2 cm) 72.52.31  
[center] Hutsul region, Ivano-Frankivsk oblast, western Ukraine, early 20th century  
109 x 4 ½ in. (276.8 x 11.5 cm) 72.52.37  
[right] Bukovyna region, Chernivtsi oblast, southwestern Ukraine, 1920s  
109 x 3 ½ in. (276 x 8.9 cm) 72.52.64

by the works of the world-famous Ukrainian sculptor Alexander Archipenko, by then living in the US). The UNWLA purchased 600 folk art items from Ukraine at a cost of \$2,225. The items evoked a great deal of interest, admiration, and praise from the almost 2 million people who visited the Ukrainian pavilion during the World's Fair.

When the pavilion closed, the folk art collection was shipped to the UNWLA's headquarters in Manhattan. Over the next 43 years, the collection served the Ukrainian American community as a source of material for exhibitions, education, study, and information about Ukrainian culture and folk art, with the UNWLA purchasing additional items as deemed necessary. When the UNWLA founded the Museum in 1976, these artifacts formed the nucleus of its collection.

In 2005, when the Museum moved into its new, state-of-the-art facility, its two inaugural exhibitions pre-

sented the works of Alexander Archipenko and featured the folk art collection purchased and developed by the UNWLA. Building on that initial foundation of 600 artifacts, the Museum has continuously expanded and enriched its folk art collection through both donations and purchases, and the collection has grown to include some 8,000 items. At the same time, the Museum has widened its scope, establishing important collections of fine art (2,500 items) and archival material (33,000 items). The modest investment made by the UNWLA in 1933 has truly yielded a rich harvest.

The images on these two pages are from the exhibition *Thread to the Past: Ukrainian Folk Art from the 1933 Chicago World's Fair*, which celebrated the Museum's 30th anniversary. The exhibition was curated by long-time UNWLA member Lubow Wolynetz, the Museum's curator of folk art, and sponsored by the UNWLA's National Board and Regional Councils.



**Woman's Shirt**  
Bukovyna, Chernivtsi oblast, southwestern Ukraine, early 20th century  
72.54.2



**Woman's Shirt**  
Stari Kutiy, Hutsul region, Ivano-Frankivsk oblast, western Ukraine, late 19th century  
72.54.15



**Candelabra**  
Pistyn, Hutsul region, Ivano-Frankivsk oblast, western Ukraine, 1910s–1930s  
Signed "Kazimierz Wozniak, Pistyn"  
H. 15 in. (38.1 cm) 72.14.33



**Baklaha (flask)**  
Hutsul region, Ivano-Frankivsk oblast, western Ukraine, 1920s  
H. 7 ½ in. (19 cm)  
72.22.1



**Plakhta (woman's wrap-around skirt)**  
Poltava oblast, eastern Ukraine, late 19th century 72.52.6



**Postcard depicting the Ukrainian pavilion**

Managed by Dr. Mary Beck, the pavilion was the only one at the World's Fair not built with the financial support of an independent national government; instead, it was fully funded by the Ukrainian people.

Photo: Archives of The Ukrainian Museum, New York

# Творімо добро разом

## Благодійна діяльність 76-го Відділу СУА, Округа Детройт

Тетяна Бедрус, пресова референтка 76-го Відділу СУА

*Рік, що минув, видався для всіх нас досить важким, непередбачуваним і незвичним. Страшна пандемія поставила цілий світ у свої карантинні рамки, загнала багатьох людей у тривалий страх. Звичайно, це торкнулося і діяльності нашої організації.*

*Благодійні традиційні заходи 76-го відділу СУА, як щорічна «Вишивана Забава», «Солодка тарілка» до Великодня, дитяче свято до Дня матері, цього року не відбулися через карантинні обмеження. Але саме на таких заходах ми могли зібрати кошти, які завжди використовували на допомогу тим, хто має потреби. А це хворі діти, родини загиблих воїнів, хворі та самотні люди похилого віку... Але ж союзнянки – це робочі «бджілки», які не можуть сидіти без діла. І, як сказала голова відділу Наталя Шморон, «ми довго думали, де б то знайти хоч маленьку можливість заробити трохи коштів, щоб хоч якось продовжити свою благодійну діяльність. І ми її знайшли!»*

### «Гараж-розпродаж»! Уперше в історії 76-го Відділу!

Цей захід відбувся 13 вересня минулого року біля домівки СУА. І мені чомусь захотілось назвати його «Домівка-розпродаж», бо саме наша домівка завжди стає нам у пригоді і саме тут ми почуваємося, як удома, саме в ній ми збираємося та вирішуємо багато важливих справ.



Союзнянки 76-го Відділу під час «Гараж-розпродажу»

Ми зробили гарну рекламу на різних сайтах, на сторінках у соціальних мережах, заохочували всіх

небайдужих. І нам це вдалося! Союзнянки завзято взялися до роботи: в один день все привезли, посортували та розклали речі, які ми отримали від різних людей, але найбільше — від самих союзниць. У неділю розпочався справжній розпродаж різноманітних товарів: було багато дитячого та дорослого одягу, речі домашнього вжитку, картини, посуд, книги та безліч іншого. До нас завітало чимало покупців: союзнянки з інших відділів, багато жителів нашої громади, які купували речі та склали свої щедри пожертви. І тут я не можу не згадати про нашу «Благодійну скриньку», завдяки якій нам вдалося досить щедро примножити зароблені кошти. А це дякуючи нашим щирим жертводавцям. Навіть покупці інших національностей вносили свій донат (що нас дуже тішило). Адже тільки разом, в єдності можна творити добро й допомагати тим, хто має потреби, хто надіється та чекає на нашу з вами підтримку. Зазначу, що на цьому розпродажі ми подбали і про безпеку: дотрималися всіх рекомендованих правил і застосовували необхідні засоби захисту, як маски, рукавиці та антисептики. Як результат, благодійний «Гараж-розпродаж» пройшов досить продуктивно та успішно!

Від імені всіх союзниць 76-го відділу СУА сердечно дякуємо кожному, хто вніс свою хоч найменшу жертву. А особлива подяка всім союзницям нашого

дружного, моторного та завязтого 76-го відділу за проведення та організацію першого благодійного «Гараж-розпродажу», який ми задумали зробити щорічним і проводити у другу неділю вересня. То ж будемо надіятися на Вашу підтримку!

### «Подаруй тепло бабусі»

Якщо Ви подумали, що я вже на цьому закінчую розповідь, то помилилися. Розповім про ще одну надзвичайно чудову благодійну акцію, яка не змусила себе довго чекати. Одразу наша невгамовна, ідейна голова Наталя запропонувала організувати акцію «Подаруй тепло бабусі» — у прямому та переносному значенні. У будинку пристарілих «Карітас», що знаходиться у Чорткові на Тернопільщині, проживає 30 самотніх людей похилого віку, яким потрібна наша допомога, тепло та любов. А взимку їм потрібні теплі ковдри та покривала. І ось ми знову звернулися до всіх своїх добрих друзів з США за допомогою (через мережу фейсбук, що завжди в цьому допомагає), щоб Святий Миколай, з нашою допомогою, зігрів кожну бабусю чи дідуса цього будинку.

І знаєте, як швидко цю акцію було розпочато і в лічені дні завершено? Просто миттєво! Багато небайдужих людей мічиганської української громади та союзники нашого відділу оперативно купили й привезли ковдри та покривала у призначене місце. А голова відділу все відразу запакувала та відправила в Україну, щоб Детройтський Миколай не спізнився з подарунками.

А там і подяки не забарилися — прийшли до нас дуже швидко і нас приємно вразили. У першій подяці, яку ми отримали, йдеться про те, що є люди, хто має потребу у нашій допомозі, і що, попри всі складнощі сьогодення, творити добро разом — це наш християнський обов'язок, а ще — стимулює інших приєднуватися до таких потрібних благодійних проєктів. Нам написали: *«Втішною новиною є приємна звістка: 3 дерев'яних ліжка й 3 ортопедичні матраци, виготовлені з піни з пам'яттю, вже доставлено в «Карітас». Навіть більше, два ліжка уже складені та слугують для мешканців БСМ «Карітас»... Також 18 300 грн вартували ліжка з матрацами. Усе це було придбано цілковито за переслані кошти від наших співвітчизниць з Америки, а саме від 76-го Відділу США (голова Наталя Шморон). Тепер ще троє мешканців «Карітасу» сплять комфортно. Як же це чудово робити добро! У добра такі щедрі плоди!»*

Друга подяка, яку ми отримали одразу, про те, як на рідній землі стало тепло, затишно та

несподівано приємно всім мешканцям будинку «Карітас»: *«Ми отримали днями таку «теплу» посилку (у всіх сенсах цього слова). Наші добрі співвітчизниці, що проживають в Америці, влаштували ще одну акцію допомоги мешканцям «Карітасу» й зібрали для них покривала, ковдри, рушники та горнятка із новорічними написами. Це так мило й приємно, що доля самотніх людей похилого віку небайдужа аж за океаном. То ж щира подяка від кожного пенсіонера, що отримав подаруночок, а також слова вдячності й благословення передаємо від директора БСМ «Карітас» о. Григорія. Дякуємо голові Наталі Шморон, союзникам 76-го Відділу США»* (зі сторінки «Волонтерський рух» мережі фейсбук).



«Теплий» подарунок мешканцю «Карітасу» доставлено

А закінчу розповідь словами голови нашого відділу, бо краще і не скажеш: «Безмежно ще раз дякуємо кожному окремо, хто долучився до цієї благодійної акції. Нехай найменше добро, яке ви робите для інших, обов'язково сторицею вертається у Ваші домівки. З вашою допомогою наш Детройтський Миколай вирушив у дорогу. А ми з вами і надалі тримаймося вкупці! Ми можемо творити добро РАЗОМ!»

То ж стежте за нашими проєктами, приєднуйтеся до праці, пропонуйте свої цікаві ідеї, а найголовніше — заохочуйте всіх своїх друзів і знайомих ставати активними членами благодійної організації США, яка відсвяткувала свій 95-й ювілей, щоб разом творити добро на благо тих, хто має потреби. Усім бажаємо міцного здоров'я, витримки та розуміння у цей нелегкий для всіх нас час. Надіємося та віримо, що пандемія скоро минеться і ми повернемося до звичного життя та до наших традиційних щорічних благодійних свят і забав.

# A Christmas “ZOOMstrich” in Florida

Patricia H. Zalisko

English-Language Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

On January 10, North Port’s Branch 56 began 2021 with a traditional Christmas get-together, in a non-traditional way. Members of Branch 56 and the remaining Florida branches were invited to attend a “virtual” event on Zoom. Branch 56 usually meets for a celebratory Christmas dinner at this time of year, to express appreciation for members of the UNWLA and its supporters throughout the year. But this year’s Christmas celebration was shaped by larger considerations, such as a global pandemic. It was nonetheless more celebratory because we could reunite online. We were perhaps happier than before to see old friends, reconnect, and enjoy incredible entertainment, thanks to our host.

The event was produced and organized by the Branch 56 cultural and social events organizer, Ksenia Rakowsky. Thanks to her extraordinary production and directorial skills, we were treated to a safe and cheerful event with more than 60 guests attending from around Florida.

Branch President Alexandra Popel opened the celebration by welcoming guests and thanking members for their continued work and dedication on behalf of the UNWLA. A moment of silence was observed to honor the memory of departed members, and then Ms. Rakowsky welcomed guests, acting as the master of ceremonies.

First, there was a rousing video presentation of the traditional Ukrainian carol, “Good Evening to You, Host,” performed by the folk ensemble Vyshnya. Christmas greetings and a blessing followed, delivered by the North Port pastor of St. Mary’s Ukrainian Catholic Church, Fr. Vasyl Petriv, who was joined by his wife, Luba.

Branch 56 member Olya Babchuk recited Lina Kostenko’s poem *Christmas Eve*. Three seminarians from the Theological Seminary in Ternopil, Ukraine, provided an outstanding vocal performance for the gathering. Branch 56 member Lidia Mychalowych recounted her “Childhood Memories of Christmas Eve in Ukraine” during the Soviet era, and member Slava Maluk described her “Memories of Christmas in a Displaced Persons Camp in Stuttgart.” These reminiscences moved many hearts and brought a few tears as the two remembered the days when they could not celebrate Christmas Eve in Soviet-era Ukraine for fear of recrimination, or in a post-war DP camp because of food shortages.

The Men’s Vocal Quartet of Lviv performed “Mary Did You Know,” an American carol composed by Buddy Greene with lyrics by Mark Lowry, which had been translated into Ukrainian by Leon Voci. Ihor Rakowsky read an ancient Ukrainian Christmas poem in his impeccable Ukrainian. Ivanka Olesnycky, with her husband, Nestor, extended Christmas greetings. Led by Sofia Fedyna, guests caroled together, singing “Heaven and Earth” and “In Bethlehem,” both ancient Ukrainian carols. Halyna Lisnyczyj, a dedicated Branch 56 member known for her willingness to volunteer, recited a Ukrainian poem, *Christmas Eve*, by Roman Zavadowych. A dramatic bandura performance by Terenia and Alina Kuzma of the Ukrainian carol “Wondrous Miracle in the World,” shared by The Ukrainian Museum of New York, rounded out the performances.

Rev. Father Oleh Saciuk, pastor of St. Andrew’s Ukrainian Orthodox Church, and his wife, Roxolana, offered blessings and their prayers for a healthy New Year. Ms. Rakowsky and Branch President Lesia Popel closed the program with final remarks. The branch members and guests ended the event with the Ukrainian carol “God Eternal” in a videotaped performance by seminarians from the Theological Seminary in Ternopil, praying for a good New Year.







1. Olya Babchuk
2. Lidia Mychalowych
3. The Men's Vocal Quartet of Lviv
4. Performance by the Vyshnya folk ensemble
5. Seminarians from the Theological Seminary in Ternopil
6. Ihor Rakowsky
7. Halyna Lisnyczyj
8. Terenia and Alina Kuzma
9. Some of the 60+ guests

## СУА / UNWLA

### Пресовий Фонд «Нашого життя» Our Life Press Fund

- \$300** Округа Нью Йорк
- \$200** Марія Боднар Висовска у пам'ять св. п. **Лесі Савин Юзенів** з наших таборових літ: школа, Пласт Augsburg-Liuphaim
- \$100** Юрій і Мирослава Граб у пам'ять бл.п. **Юрія Долінського**
- \$100** Тереса Бень у пам'ять **Люби Сірої Тараскевич**
- \$100** Ока Грицак у пам'ять бл.п. **Люби Сірої**
- \$100** UNWLA Branch 56, North Port, FL, in memory of Mrs. **Anna Homick**, who passed away on October 23, 2020
- \$100** UNWLA Branch 56, North Port, FL, in memory of Mrs. **Doris Horbachevsky**, an active member of our Branch who died December 14, 2020
- \$100** Marta Pereyma, Tatyana McCoу
- \$50** Лідія Качан Яхницька, Марія і Богдан Качмар, Романа Ляброс, Ярослава Гординська у пам'ять **Люби Сірої Тараскевич**
- \$50** 29-й Відділ СУА в Чикаго замість квітів на могилу нашої членкині бл.п. **Олександри Коломиєць**
- \$50** Jennifer Babchuk, Renata Bihun, Marta Biskup, Ulana Diachuk, Marta Harasowska, Halyna Kuzyszyn Holubec, Tatiana Paslawsky, Daria Samotulka, Stefania Semuschak, Romana Thibodeau, Nadia Trojan
- \$25** UNWLA Branch 38 in Denver, CO, in memory of **Volodymyr Horchakiwsky**, loving husband to Maria Horchakiwsky. *Vichnaya pamyat!*
- \$25** Taissa Bohdanskы, Adriana Helbig, Lesya Horodysky, Irene Jarosewicz, Roma Kohutiak-Gudziak, Irene Kostrubiak, Martha Onuferko-Deblieu
- \$20** Christina Lysobey, Lidia Zacharkiw, Valentina Gluch, Anna Zabrocky
- \$10** Martha Wiegand, Oresta Tkaczuk, Anna Makuch, Zorianna Klufas, Lola Saveski, Zenovia Golia, Helen Obaranec
- \$5** Rostislav Milanytch

### Допомога жертвам війни Гідності War Victims Fund

- \$6,000** Kachala Charitable Trust
- \$200** Halyna Traversa
- \$100** Orysia Atanowsky
- \$50** 136-й Відділ (Naples, FL) у пам'ять **Романа Семеновича Куча**, батька членкині СУА Ніни Борсукевич. Вічна пам'ять! Родині складаємо сердечні співчуття
- \$50** Orysia Shevchuk

### Фонд сиріт / Orphans Fund

- \$300** UNWLA Branch 17 in Miami
- \$200** Тетяна Ясінська на іменини моїх онуків Андрія і Данила
- \$50** Daria Romankow

### Фонд Бабусь / Babusi Fund

As COVID cancelled our Annual Branch 98 Christmas Party Fundraiser for the Babusi Fund, the branch implemented a Christmas Letter Campaign Appeal to friends and members requesting donations for needy elderly women in Ukraine. The branch raised and donated **\$4,200** to the Babusi Fund. List of contributors:

- \$1,000** Stan & Halyna Jakubowycz
- \$500** Larysa Burke
- \$300** John & Anna Poruchynsky
- \$200** Helena Blyskun, Bohdan & Orysia Germak
- \$150** Melanie Hryciuk Mazzorana
- \$100** Luba Bilowchtchuk, Nadia Jaworiw, Theodora Makar, Jaroslawa Mulyk, Natalie Pawlenko & Yuri Mischenko, George & Dr. Margaret Putykewycz, Olga Yurechko
- \$82** Dr. Tamara Tallman
- \$75** Bernard, Anna, and Myron Krawczuk, Vlodko & Halyna Lojko, Alexandra Lisa Self
- \$55** Nikola & Irene Hluchyj
- \$50** Nate & Andrea Figley, Aleksandra Hila, Lidia Hucul, Walter & Luba Kasian, Olga Kobryn, Oleh & Olenka Kolodiy, Volodar & Janelle Lojko, Michael & Christina Oertling
- \$40** William & Elisabeth Barna
- \$30** Dr. George & Nadya Kihiczak
- \$25** Michael & Luba Kostryba, Irene Krawczuk, Anne Miele, Helen Pawlenko, Odarka Stockert

Also via Branch 98:

- \$100** Olga Yurechko (through Branch 98) instead of a birthday and Christmas gift for Helena Blyskun
- \$93** Dr. Margaret Zakanycz-Putykewycz (through Branch 98) on the third anniversary of the passing of **Olga Tychyj**, mother of Victoria Mischenko

Additional donations:

- \$250** Romana Labrosse
- \$100** Ірена Савчин Долл у пам'ять бл.п. **Люби Сірої**, сестри союзанки Наді Нинки

### Загальний Фонд / General Fund

- \$1,000** Demus Charitable Trust
- \$500** Oleh Tretiak
- \$400** George Jaskiw
- \$100** Марія Гірак у пам'ять бл.п. **Катерини Кобрин**
- \$6.14** Oleg Mandryk

### Тривалий Фонд Центру СУА з Жіночих Студій в УКУ / UNWLA Endowment for Women's Studies at UCU

- \$250** Yuri and Irena Deychakiwsky in honor of the birthday of our mother Nadia Deychakiwsky



## Ukrainian National Women's League of America, Inc. Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

### У Пам'ять / In Memory Of

Замість квітів на свіжу могилу та у пам'ять сл. п. **Дмитра Пенцака** родина та приятелі зложили датки на Стипендійну Акцію СУА. Дружині Ляріссі, дочці Роксоляні Мисило та синам Ростиславо-ві, Орестові та Адріанові з родинами висловлюємо щирі співчуття.

In lieu of flowers and in loving memory of **Dmytro Pencak**, family members and friends donated to the UNWLA Scholarship Program. Our sincere sympathies go to his beloved wife Larissa, daughter Roksolana Misilo, and sons Rostyslaw, Orest, and Adrian with their families.

- \$200** Reuben & Oksana Klein (86), Jaroslava D. Mulyk (86)  
**\$150** Prof. Taras & Olga Hunczak (86)  
**\$100** Alex & Christine Hladky, Jaroslava Hordynsky (75), Bernard, Anna & Myron B. Krawczuk (98), Daria M. Kurylko (86), Zoriana T. Haftkowycz (86), Oksana Steranka (86), Thomas & Odarka Stockert (98), Janet Wiedman  
**\$65** Drs. Roman & Zirka Voronka (86)  
**\$50** Larissa Pencak (86), Rostyslaw G. Pencak (86), Irene Sawchyn Doll (75), Andrij & Daria Farmiga, Stefania Fedenyshyn (65), Andre J. & Anna I. Grabowicz, Roman & Julie Gural, Peter & Oksana Korduba, Romana Labrosse (75), Maria Schpatschynskyj, George R. Turiansky (98), Christine Wilson (98)  
**\$25** Ihor & Olga Lukiw (75), Steven & Maryann Zwaryczuk (65)

In memory of **Alexander Leskiw**, I am donating \$100 for the UNWLA Scholarship Program through Branch 86 in Newark, NJ.  
Jaroslava D. Mulyk

### Пожертви за листопад і грудень 2020 р. November–December 2020 Donations

- \$4,430** Dr. Victor B. Lebedovych (96)  
**\$1,100** Luba Bilowchtchuk (98), Anne M. Kaczmarczyk Evans, UNWLA Branch 129  
**\$1,090** Dr. Marta Voytovich & Ms. Laurie Gauper (MAL), UNWLA Branch 136  
**\$1,000** Orest & Lidia Bilous Family Foundation (56), Gary & Irene Wolfe (47)  
**\$830** Elizabeth Iwaniw Jones  
**\$780** UNWLA Branch 96  
**\$660** Olena Boyko (56), Patricia Bodnar McGarrigle (113), UNWLA Branch 76  
**\$610** Dr. Daria Nowakiwska Lissy (54)  
**\$550** UNWLA Branch 134  
**\$440** Nadia Jaworiw (98), Dr. Tamara Tallman (98)  
**\$400** Christine Bonacorsa (86), Zenon Derzko, Michael S. Humnick, Alex I. Khowaylo, Helena Schultz, Esq. (38), UNWLA Branch 98  
**\$350** Zorianna M. Klufas (98)  
**\$330** Maria Hawrysczuk (54), Oksana A. Lew (56), Bohdan & Carol Milan, Nickolas I. & Germaine J. Milanytch Family Foundation Trust, Jaroslava D. Mulyk (86), Oksana Mulyk (134), Stephen W. Nachesty, Maria Odezynskyj (38), John Pluta (13), George Shevchuk (98), Nestor & Anisa Shust, Christine B. Smith, Orysia M. Stefaniw (98), Anna Tychanski, Dr. Raymond E. Winicki (108), Walter & Ulana Zynych (108), UNWLA Branch 75, UNWLA Branch 85, UNWLA Branch 125  
**\$220** Marta H. Mulyk Baxer (86), Marta V. Borodayko (36), Bohdanna Chudio (28), Ulana Diachuk (MAL), Larissa Fox, Alex & Irene Khowaylo (62), Zwenyslaw Lebedovych (MAL), Motria Mychajluk (135), Dr. Vera K. Swade (124), Daria Trojan (108), Yuri B. & Anna H. Zelinsky (47), UNWLA Branch 78, UNWLA Branch 101  
**\$135** Helena O. Pawlenko (98)  
**\$110** Dionizia Brochinsky (108), Dr. George E. Jaskiw, Myron B. Krawczuk (98), Christina Trojan-Masnyk, Roman & Olha Nowakiwsky (54), George & Alexandra Rakowsky (113), Alexandra Lisa Self (98), UNWLA Branch 83  
**\$42** Renata Bihun (28)

Thank you for your generosity.  
Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовицук, член Комісії стипендій СУА  
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

**UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program**  
P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024  
Phone/Fax: 732-441-9530  
nazustrich@verizon.net

# An Interview with *Roma Hadzewycz*

*Recently I had the pleasure of speaking with Roma Hadzewycz, member of Branch 75 in Morris County, NJ, who on December 1, 2020, retired after a 43-year career culminating as Editor-in-Chief of the newspapers Svoboda and The Ukrainian Weekly.*

*Roma was born and raised in Jersey City, NJ, in a patriotic Ukrainian family. Her father, Walter (Wolodymyr) Sochan, was a long-time executive officer of the Ukrainian National Association (UNA), and her mother, Neonila Sochan, was an active member of the Plast Ukrainian Scouting Organization and founder of the very popular Tabir Ptashat, a week-long summer day camp at Soyuzivka for children between the ages of 4 and 6.*

*“The UNA and Plast,” Roma said, “were, and still are, the two main influences on my life and certainly influenced my decisions and career path later in life.” She held leadership roles and remains active in both organizations.*

*Over her long career, Roma has received numerous awards. The UNWLA was one of the first organizations to present Roma with an award – the Extraordinary Professional Achievement Award, which was presented to her and a number of other young women at the UNWLA Convention in 1984. In 2013, she received the Ukrainian of the Year Award from the Ukrainian Technological Society of Pittsburgh, a professionals’ organization. In 2015, she was awarded the Order of Princess Olha by Ukrainian President Petro Poroshenko, and in 2016 she received the Shevchenko Freedom Award presented by the Ukrainian Congress Committee of America. There were other awards from Ukrainian organizations, such as Americans for Human Rights in Ukraine, The Washington Group, the Children of Chernobyl Foundation, and the Ukrainian American Veterans, as well as Ukraine’s diplomats here in the United States and Ukraine’s Ministry of Foreign Affairs.*

*What follows is an abridged and edited account of my conversation with Roma.*

## **Where did you attend school, and what was it like growing up in Jersey City?**

I attended Ss. Peter and Paul Ukrainian Catholic School, Ridna Shkola, and St. Dominic Academy, all in Jersey City. So, through high school all my education was in a Catholic environment. I went on to earn both a bachelor’s and a master’s degree from New York University – the undergrad degree in journalism and psychology, and the graduate degree in journalism.

What was great about growing up in Jersey City was that it was an especially wonderfully tight-knit community where everyone got along – Plast, SUM [Ukrainian American Youth Association], dance groups, etc. I really need to praise the leaders of that community because

there were no petty quarrels – all the groups got along very well and worked together for the good of the community.

## **What interested you in journalism?**

Besides being an executive officer with the UNA, my father was also a sports editor for *Svoboda* for a time and a freelance correspondent for *Voice of America* who filed feature stories about the Ukrainian American community. So that’s the journalism bug right there. That no doubt had something to do with my direction. Also, I took a journalism course as an elective in high school, and I really enjoyed it. In college, although I didn’t declare a major right away, I did start taking journalism classes right from the beginning. Ultimately, I completed a double major in journalism and psychology.

**Nadia Nynka**  
UNWLA 3rd Vice President

Why psychology? Probably because in Plast I was a counselor for both *novatstvo* (cub scouts age 6 to 11) and *yunatstvo* (scouts age 12 to 17). To be a counselor, you were required to take special courses (*vyshkil*), and those included psychology. I was fascinated with psychology and really liked it. In college, the more psychology courses I took, the more I liked it. So I decided I might as well complete the major.

**How and when did you start with *The Ukrainian Weekly*?**

Actually, I started by working for *Svoboda* while in high school [at the time, the offices of the UNA, *Svoboda*, and *The Ukrainian Weekly* were located in Jersey City; today they are in Parsippany, NJ]. I worked after school, doing various tasks like filing for some very illustrious editors of *Svoboda*, whom I got to know personally. I must say they were very good to me and treated me so nicely and very respectfully – even as a 16-year-old.

While studying journalism in college, it made sense to do some part-time work, so I started as an editorial assistant for *The Weekly*. In 1977, I started full-time while pursuing my master’s. I became the Editor of *The Weekly* in 1980. To tell the truth, I became the Editor because one was reassigned, another left for other opportunities, and only I was left. This was definitely a challenge, but by then I had a good idea of what the newspaper was all about and what needed to be done. So, it wasn’t a question of can I do this, but rather, can I get help, because I couldn’t do this alone. A person did come in to help at a really critical time, and shortly thereafter we added staff. In 1991, I became the first editor of *The Weekly* to be given the title Editor-in-Chief.

**What are your most memorable moments during your time with the newspapers?**

Well, what stands out, of course, is Ukraine declaring its independence, and before that Ukraine adopting the Declaration of State Sovereignty, and before that the Chernobyl nuclear accident. Those are probably the most important events, and they were huge; they can be considered as single events as well as part of a series of events that led to the re-establishment of Ukraine’s independence. There was also the Orange Revolution of 2004–2005.

But for me, what was key was our reporting on the Ukrainian dissident movement in the 1970s and 1980s. We were reporting things in English that very few publications were reporting, and *The Weekly* was there to fill that need. We translated documents from Ukrainian into English to make materials available to the general public. It was important to get this out in English so that it could be read by anyone. This is why staff bilingualism was so important. Everyone on our staff knew both languages well enough to be able to translate, and we translated ourselves. We translated information coming from the Ukrainian press and from unofficial sources that we knew to be trustworthy – from the dissident, democratic, and environmental movements. This was in Soviet times, so these sources were taking grave risks, but things started opening up in the late 1980s under Gorbachev – during Perestroika. Rukh and other

**ROMA HADZEWYCZ  
WITH COLLEAGUES AND STAFFERS  
THROUGH HER YEARS AT  
*THE UKRAINIAN WEEKLY* AND *SVOBODA***



1983



1989



1995



1998 with *Svoboda*’s acting  
Editor-in-Chief Serhiy Myroniuk

movements became active because they were beginning to come out in the open, and certainly even more so after independence.

It was fascinating to write about this on the pages of our paper, and you can read all this in our archives. By the way, our archives are all digitized, and you can read all *The Ukrainian Weekly* issues that have been published since 1933 to date and *Svoboda* from 1893 to date. Every single issue has been digitized and is available on the newspapers' websites.

#### **When did you open your own bureau in Kyiv?**

We opened a bureau in Kyiv in January 1991 with an officially accredited correspondent. Several months prior to that, unofficially, we had a person who worked with Narodnyi Rukh in their offices. She was on loan to help Rukh and reported for us from Kyiv.

So prior to independence, already in January of 1991, we had a correspondent on the ground in Kyiv, and that correspondent was the late Marta Kolomayets – a wonderful colleague, a beautiful person, and a great friend. She was our pioneer. She touched so many people's lives and did so much in her life, short as it was.

#### **You said that the independence of Ukraine was one of the memorable events in your time as Editor-in-Chief. What was that experience like?**

I'm sure it was similar to what all of us experienced. We were all amazed at what was happening. Amazed that it happened, how it happened, and that it happened during our lifetime – that something we had all dreamt about for so many years actually happened. But on the reporting side, we had to report this to the world. The good thing was that we had people on the ground in Kyiv, and we also had access to Ukraine's Mission to the United Nations. They spoke with us, and we were able to get their take, and their reaction, and their information. So, we had first-hand information both from our correspondent in Ukraine and from the diplomats at the UN, and that was different from everyone else's experience.

It was an exciting time, and you can certainly sense the excitement we all felt when you read the reporting. Go back and read the annual "Years in Review." It's all there.

#### **Another important event was the Maidan of 2013–2014. What was your experience during that time?**

Unlike the euphoria we all felt about independence, the Maidan was extremely stressful. People were getting hurt and killed. We didn't know if there was going to be an invasion. No one knew. It was a completely different experience. But once again, we had our own correspondent reporting from Kyiv.

#### **When did you take on the additional responsibility for Svoboda?**

That was in 2007. I must say it was practically impossible. I don't know how we did it all those years since then and never missed a deadline. Although there was a larger staff at that time and a good full-time language editor on the *Svoboda* side, I now had two weekly deadlines, two sets of staff to manage, and two languages to work in. I needed to figure out how to organize my time, how to keep on track and meet deadlines. This added responsibility was new to me, so there was a learning curve.

*Svoboda* and *The Ukrainian Weekly* are two entirely different products with different materials, different staffs, and different audiences. We do not simply translate materials from one newspaper to the other. They are very different, with different articles. This was definitely an increase in workload. But I must say, I learned a lot, too. And I think I really did more and more as Editor-in-Chief during this Coronavirus year, when we all began working from home in March 2020.

#### **During your time with these two newspapers, what makes you most proud?**

I believe I feel most proud of the fact that we were able to adapt to changes both in Ukraine and here while continuing to fulfill our mission of informing our communities and serving as a network for the *hromada*. We went from typewritten copy to fax to email to the Internet.

I am most proud of the work done by one specific person, and that is Ihor Pylypchuk, who over several years put all the issues of both newspapers online in digital format. Every single issue of *Svoboda* since its founding in 1893 and *The Ukrainian Weekly* since 1933 is now available to everyone online. But that was not his sole job. He was also our tech guy, our layout person for *Svoboda*, and our webmaster. He worked on our digital archives in his "spare time." That's huge because those online issues are a gift to the world, to our nation, free and accessible for the world to use.

#### **Are there things you wish you could have accomplished but for one reason or another weren't able to do?**

Yes, I would love to have had correspondents in all major *hromady* around the globe to better report on our diaspora. I wish we had the funding to pay correspondents around the world. We do need contacts within all our diaspora organizations, but for some reason getting that is a challenge. Wouldn't it be wonderful to report on diaspora activities in countries around the globe? Consider that what all *hromady* around the world have in com-

mon is a common language – Ukrainian. *Svoboda*, a Ukrainian-language newspaper, can serve as the vehicle through which you can tell your story – what your *hromada* is doing, how you're doing it, how and why it works – and encourage others to do similar things. It's very uplifting when you see the success of one *hromada* and even more uplifting when you see that success being replicated elsewhere.

*Svoboda* can play a huge role as long as people realize it's there to be used. People don't understand the importance of our newspapers. If your story is in the newspaper, you are writing history and you are a part of history, because our newspapers are archived and our websites are searchable. It is much more permanent. Unfortunately, people find it easier to post on Facebook rather than sending in their stories to a newspaper. Try to find an old post in Facebook. Eventually you may find it, but it's hard. Social media has its purpose, it has its place and it's important, but newspapers are certainly more permanent with their digital archives. Social media, on the other hand, is fleeting.

I will say this regarding *Our Life*: Writing in your own magazine is important. But the UNWLA needs to go beyond that and reach out to other publications to inform a wider audience. Similarly, some *hromady* do wonderful work, but they don't let others know. They need to inform others and share. We should learn from each other and support each other. We need to share. And we always encouraged community members to use our newspapers for that.

**What worries you and keeps you up at night?**

What worries me is people who say "I don't subscribe to the newspaper. I don't need it." Yet, when they want to publicize their events and fundraisers, they remember the newspaper. But they don't support the paper with their subscriptions. If you don't support it, the newspaper won't be there when you need it. If people feel that "today I need the paper, but tomorrow I don't," and believe that it will always be there, they are hugely mistaken.

It's quite simple: If you don't support the newspapers, they won't be there. Fundamentally speaking, if the number of subscribers goes down, at what point does a publisher say, "It's not worth publishing anymore. Who are we publishing for?" Newspapers won't be there unless you support them.

**How were you able to balance such a demanding and highly visible career with marriage, motherhood, and community activities?**

This was possible because my family supports what I do. My husband, Andriy, understands the importance of our community and the importance of the newspapers to me and to our community. When I speak of family, that includes grandparents who were always there to help with child care for our two sons. So it's only possible through the support and understanding of my whole family.

**What advice would you give to young women who are interested in journalism, especially those interested in focusing on Ukraine and the Ukrainian diaspora?**

Well, I'll assume they are studying journalism, that they read and follow the news. But you have to do it: Write! Begin writing! You



1999



2000



2006 at the UNA Convention



2010



2010



2012



2018 with Svoboda's former Editor-in-Chief Irene Jarosewich



2018 at the UNA Convention

have to start somewhere. Whether it's for a local *hromada* or on a national scale, you have to start writing. Whether it's for *Svoboda*, *The Ukrainian Weekly*, or *Our Life* magazine, there are a number of media outlets for which you can write and submit articles.

We are always interested in young writers. Don't be afraid to write, because as editors we can help make your story better. It's what editors do – so don't be afraid.

**Do you see a role for the UNWLA in helping women studying journalism either in the US or in Ukraine?**

Yes, in Ukraine, where the UNWLA already has a working relationship with the Ukrainian Catholic University in Lviv. Several universities in Ukraine have a journalism program, such as UCU and the National University of Kyiv-Mohyla Academy. The UNWLA can offer these students some form of internship and have them write articles. Journalism students would gain experience, clips, and bylines for their portfolios. Students in Ukraine could benefit from such a program and learn how journalism is practiced outside of Ukraine.

**Over the years, the role of women has changed. Did you experience that through your career?**

As a woman, I didn't feel at any point in my career, with either *Svoboda* or *The Ukrainian Weekly*, that I was somehow less important or less knowledgeable. I didn't see a difference between how a male and female were treated. I never felt belittled or held back because I was a woman. I always felt respected. I didn't have a negative experience, so I can't comment.

**One last question – how do you plan to spend your retirement?**

My immediate plans for retirement are to de-stress. I'm getting used to not having two deadlines a week. I've been working from home since March, and that has made it an easier transition to retirement because there has been less change. I'm still in my home, still sitting at the same desk, my cats are still next to me, so the transition to retirement has not been as radical as had I been going to the office every day.

I'm still happy to contribute to the newspapers. Currently, I'm working on the annual "Year in Review" since I was Editor-in-Chief for 11 months of 2020. After that, long term, I'm not sure yet. I am looking forward to doing volunteer work, since there is lots of community work that can be done. For sure, I will not be sitting at home, but I'm still waiting to figure it out during this time of Coronavirus.

As I wrote in my farewell editorial, I thank the Ukrainian National Association and all the people with whom I've worked for giving me the unparalleled opportunity to serve the Ukrainian nation through the UNA's two newspapers. I am grateful for my time at *Svoboda* and *The Ukrainian Weekly*, and extremely grateful for the cooperation and support of everyone there during the course of over 40 years. I wish the new Editor-in-Chief, Andrew Nynka, who was on *The Weekly* staff in 2001–2006, and the staffs of *The Weekly* and *Svoboda* much success. I'm sure I'm leaving the papers in very capable hands.



# UNWLA National Board Pays Tribute to

## *Roma Hadzewycz*

**Marianna Zajac,**  
*UNWLA President, on behalf  
of the National Board*



Upon her retirement as Editor-in-Chief of the Ukrainian National Association's news publications *The Ukrainian Weekly* and *Svoboda*, the National Board of the UNWLA wishes to express its deepest appreciation to Roma Hadzewycz (member of Branch 75, Morris County, NJ) for her many years of service and her many contributions in support of Ukraine and the Ukrainian diaspora.

Over her 43-year career with *The Ukrainian Weekly* and *Svoboda*, Roma produced a prodigious body of work documenting not only historical events of contemporary Ukraine, but also the life of diaspora Ukrainians around the world. Under her guidance, these publications served as highly respected journalistic vehicles sourced worldwide by government entities, politicians, and diplomats for information about developments in Ukraine and the diaspora.

While still in college, Roma was a part-time intern at *The Ukrainian Weekly*. After graduating from New York University with a double major in journalism and psychology, she began working full-time for *The Weekly* and went on to obtain a master's degree in journalism from NYU. In 1977 she became a member of *The Weekly's* editorial staff and in 1980 assumed the responsibilities of its Editor. Her title was elevated to Editor-in-Chief in 1991. In 2007 her Editor-in-Chief role expanded to include *Svoboda*.

In addition to producing regular editions of *The Ukrainian Weekly* and *Svoboda*, Roma has edited "Ukraine Lives!" (2002), a compilation of historic articles published between 1988 and 2001 and released to mark the 10th anniversary of Ukraine's independence; edited "The Ukrainian Weekly 2000," Volumes I and II (2000, 2001), a selection of the most significant news stories published by the newspaper during its then 67

years of existence and released to mark the end of one millennium and the beginning of another; and coedited "The Great Famine in Ukraine" (1983), published by *The Ukrainian Weekly* on the 50th anniversary of the Famine-Genocide in Ukraine.

The UNWLA was one of the first to recognize Roma's accomplishments, presenting her with the UNWLA Extraordinary Professional Achievement Award at its 1984 convention. The Board is proud to count Roma as a longtime member of Branch 75 in Morris County, NJ.

The Board thanks Roma for her many years of service to the UNWLA and for her outstanding accomplishments as Editor-in-Chief of *The Ukrainian Weekly* and *Svoboda*. We wish her a happy and adventurous retirement and success in any future endeavors. Well done, Roma!



*Wall Street executive, author, career coach, candidate for public office – Tamara Lashchyk’s biography reads like the success that she is. After 26 years with Wall Street financial giants Deutsche Bank, Merrill Lynch, and JP Morgan, she founded TDL International to help mid- to late-career professionals reinvent their careers. In 2019, she received the Women of Wall Street Award, which honors “passionate, ambitious, and brilliant women for their influence in banking and finance [and] their empowerment of the next generation of female financial leaders.” In November 2020, she ran as the Republican Party candidate to represent District 66 in the New York State Assembly. The heavily Democratic Manhattan district encompasses TriBeCa, SoHo, Greenwich Village, and part of the East Village, home of The Ukrainian Museum. While Tamara recognized the challenge that she was up against in winning the seat against a 26-year incumbent, she embraced the experience and, as always, grew from it.*

*What has shaped this very successful Ukrainian American woman, what drives her, and what can we expect from her in the future? Our Life editor Romana Labrosse had an opportunity to ask Tamara those questions in a recent interview.*

# Meet Tamara Lashchyk

**You’ve been a Wall Street executive, and now you’re busy with your own career-coaching consulting firm. What convinced you to run for public office?**

My run for office was somewhat serendipitous. I have always been interested in politics, but with a busy Wall Street job, I didn’t have much time. I left Wall Street in April 2019; at an event the following month, I was seated next to a woman who was running for US Congress. We discussed politics all evening, and she suggested that I run for office. That fall I bumped into the same woman at another event in midtown Manhattan. She introduced me to some of New York’s political players, and my name began to circulate within the Republican Party. In January 2020 the Manhattan GOP asked me to run for office.

**Which issues did you run on?**

My main platform was helping to revive the economy of the district post-Covid-19. I worked with restaurants and small businesses to get them re-opened safely. The security of our residents was another issue – specifically the need to address the rise in crime and support the police.

**What did you learn from the campaign, and how did you grow as a result?**

I learned that you will never please everyone, so you need to stand by your own convictions. I am much more confident in my positions after running for office because the campaign forced me to deeply study the issues and refine my ideas so that I could articulate them in a succinct manner.

**Where did you grow up, and what was your childhood like?**

I was born in Manhattan; my family lived in the East Village. When I was six, we moved to New Jersey, where I had a normal suburban childhood – playing outside, riding my bike. My parents were loving and supportive, and I have nothing but happy memories of my childhood. My life changed dramatically at 18 when my mother died suddenly of a heart attack at the young age of 42. I lost my best friend that day. It was difficult to navigate adulthood without her, especially when I was going through a divorce. I now reflect on her death as the life event that was the most instrumental in shaping who I am today.

**What prepared you for a career on Wall Street?**

I grew up with two brothers and many more boys in my extended family; if I wanted to keep up with them, I had to operate at their level. No concessions were made in my family for being a

girl. The culture was very much about survival of the fittest.

Since the age of six, I took part in sports, starting with gymnastics. This fostered my competitive spirit. It gave me discipline and taught me how to focus under pressure. My father always told me that success was in my DNA. He said that, from the time I was two, I was very determined and had a strong will.

**You wrote a book in 2017, *Lose the Gum: A Survival Guide for Women on Wall Street, Main Street, and Every Street in Between*, which received fabulous reviews. What was your goal in writing the book?**

I wanted to prevent women from making mistakes that would hinder them from advancing in their careers. Having grown up with boys, I was very accustomed to the male habitat of Wall Street. In the end, the book became more about sharing the mistakes I had made, but the goal remained the same: to help women advance in an arena that's difficult for them to navigate.

**You've recently focused your energies on career and business coaching through your consulting firm, TDL International. What types of services do you offer?**

Right now, I'm focusing exclusively on helping mid- to late-career professionals reinvent their careers, and I offer a program to help them achieve that. After watching so many professionals my age be pushed out of their jobs, I was compelled to help them. I'm passionate about this work and am personally vested in helping every client succeed.

I also see this work as an intersection with my political career because I speak with professionals across the entire country that I would not otherwise have access to, living in New York. After listening to the challenges they face locally, I've discovered that we're really all the same, with similar challenges.

**Other than work, what are you passionate about?**

I'm passionate about spirituality, personal growth, and the intersection of the two. I'm in perfect alignment when I'm co-creating and learning – writing, reading, speaking, inspiring others, serving. I'm deeply connected to kindred souls. I'm humbled by brilliance, whether it's intellectual or creative genius. I'm in awe of nature and love the majesty of the outdoors. Harmony and beauty foster my imagination. I also like money – which has deeper meaning than it sounds on its surface.

Within the Ukrainian community, I've been involved in Razom, a group that makes an enormous impact, and I reconnected with Plast a few years ago by joining

the Chortopolokhy. I've always loved Plast, and my entire family was very active in the organization.

**You seem to be on the go all the time. How do you relax?**

I've always prioritized self-care – sleep, diet, exercise, and meditation create the foundation of my wellness and until recently were non-negotiable. As a new entrepreneur, I haven't created any boundaries yet; I just started the transition from operating in a state of hustle to a place of flow. Creating a structure that balances all that I need has been difficult because, with Covid, I can't anchor to what is normal. In the past, I would enjoy travel, dinner with friends, sports, entertainment – none of that exists at the moment. But I'll need something soon as I'm past the point of burn-out.

**Throughout your career, you've sought to help women succeed and advance in their own careers. Which women were an inspiration to you?**

I've never had a good answer to that question. As such, I try to be my own role model and set my own standards for my life.

The one quality that most inspires me is courage, and I've yet to see any really courageous acts that challenge conventional wisdom and the status quo. That said, this year, I spent time with my mother's two sisters here in New York City. I never realized the challenges they had to overcome to break out and do something that was unconventional. I truly developed a newfound respect for them. They have grit and perseverance.

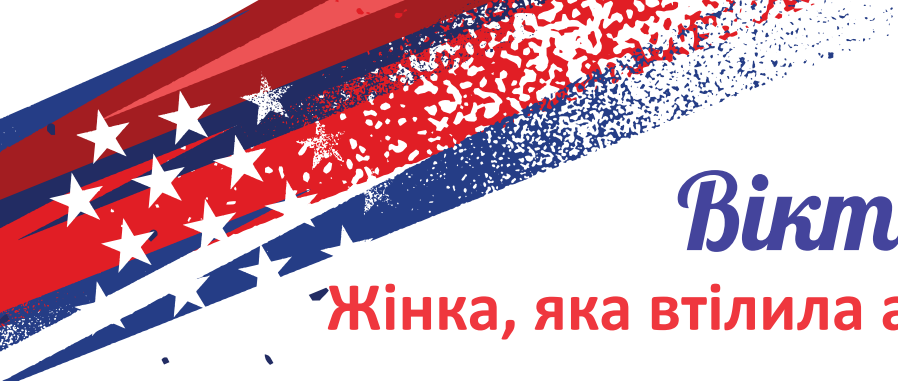
**If you had a single message to share with Ukrainian women, what would it be?**

Be all that you can be and never be less than you are. Don't lower your standards to fit in; simply find your tribe. AND support other Ukrainian women – they are not your competition, they are the tide that will help you rise.

**What's next for you?**

Together with a colleague, I'm launching a podcast with a political bend, called The Bo Peep Podcast. We're going to encourage critical thinking with some probing questions, starting with why, as a country, are we behaving like sheep and obeying without thinking – hence the title. Our politicians don't deserve our blind trust.

And yes, I haven't ruled out another run for office ...



# Вікторія Спартц:

## Жінка, яка втілила американську мрію

Лариса Тополя, редактор



**Вікторія Спартц**, конгресменка  
Палати представників США

Американська політикиня, 42-річна уродженка України Вікторія Спартц обрана конгресменкою Палати представників США від 5 округу штату Індіана. На персональному сайті Вікторії Спартц її життя порівнюють з втіленням американської мрії та називають «українкою, що пройшла шлях від касирки до конгресменки».

Вікторія Спартц — республіканка, успішна бізнесменка, матір двох доньок. Про своє українське коріння не забуває — щороку літає на Батьківщину й провідує маму, бабусю та дідуся і завжди наголошує, що саме досвід життя в Україні допоміг сформуванню її політичних поглядів у США.

Народилася у м. Носівка Чернігівської обл. у сім'ї інженерів. Закінчила Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана й отримала ступінь бакалавра міжнародної економіки. Коли поверталася з Польщі, де проходила практику, у потязі познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком Джейсоном — корінним жителем штату Індіана.

До Америки переїхала у 22 роки, одружилася, стала громадянкою США та нині виховує двох доньок — 13-річну Анну-Ліліану й 12-річну Вікторію-Інгрід.

Уже в США Вікторія здобула ступінь магістра з професійної бухгалтерії у бізнес-школі Індіанського Університету (Indiana University Kelly School of Business), де залишилася викладати, і пройшла вищу освітню програму Гарвардської бізнес-школи з проблем охорони здоров'я.

Працювала фінансовою директоркою Генеральної прокуратури штату. Має власний бізнес: надає консультації в галузі фінансів, фермерського господарства та нерухомості.

У 2017 р. Спартц стала сенаторкою в Конгресі штату Індіана, замінивши 72-річного Люка Кенлі, який пішов на пенсію, і перемігши шістьох інших кандидатів, зокрема Дена Шмідта, що раніше працював з колишнім губернатором М. Пенсом. Пропрацювала в комітетах з питань освіти, пенсії, екології, страхування та фінансових установ, а також головою Підкомітету з питань аудиту та фінансової звітності.

У 2020 р. політикиня балотувалася до Конгресу США — до його нижньої палати від Індіани, й отримала 50 % голосів, обігнавши суперницю-демократку Крістіну Гейл, яку підтримали 45,9 % виборців. Спартц веде активну боротьбу за реформування охорони здоров'я, покращення освіти, аудит виборів, захист Другої поправки та права приватної власності. Як зазначає американська преса, саме така діяльність і погляди допомогли їй перемогти.

Пам'ятаючи нелегке життя в Україні, у своєму штаті Спартц бореться з соціалізмом. І навіть у передвиборчій кампанії закликала «зупинити соціалізм»: на одному з роликів Спартц дивиться відео з червоними прапорами, де зображено Леніна, та довгими чергами людей за продуктами, а з-за кадру звучить: «Народжена в Радянському Союзі Вікторія Спартц знає страждання соціалізму». В інтерв'ю Indystar жінка згадує важкі часи, коли її рідних змусили залишити власне господарство та працювати в колгоспі, потерпаючи від голоду. Вона зауважує, що саме досвід родини формував її консервативну політичну філософію: обмежена влада завжди краще, а фінансові та медичні рішення мають ухвалювати люди на вільному ринку, а не бюрократи та лобісти. Місцеві видання пишуть про українку так: «У неї сильний акцент, але ще сильніша її пристрасть до американської політики» (<http://thestatehousefile.com>).

Для українського жіноцтва, розкиданого по всьому світі, Вікторія Спартц — яскравий і переконливий приклад того, як можна знайти своє місце в громадському й політичному житті країни, яку обираєш для постійного проживання.



Ihor Magun, MD, FACP

# Diakuiu, MAMO i TATU

Science has substantiated the fact that the brain benefits from mastering more than one language. Evidence of this can be seen even in the early months of a child's life. Babies, even before they are physically able to use language, can identify and distinguish linguistic sounds in different languages. This actually puts them ahead of their monolingual peers on the language-learning path and also promotes professional and social success as they mature into adulthood.

Multilingual children frequently have better executive functioning skills compared to those of their monolingual counterparts. This is likely a result of frequent language switching: speaking with their parents in one language and then switching to another language with a friend. Indeed, this switching mechanism improves concentration, aids in processing information, and improves multitasking as well as the ability to memorize. An additional benefit of growing up in a multilingual household is that it gives children a better understanding of where their parents came from, their culture, and their values. This, in turn, forges a stronger family bond. Moreover, children develop a natural cultural sensitivity, and this promotes a deeper understanding of diverse cultures.

Being exposed to different grammar and structures of language at an early age has other advantages. An important aspect of this is that languages reinforce one another. For example, once you master more than one language, your brain finds it easier to pick up another. There is also scientific evidence that learning the fundamentals (grammar) of a foreign language even leads to improvement in written and listening skills in English. Additional scientific evidence shows that the brain thrives on learning things that are new and complex. Being multilingual alters the structure of the brain: it enhances memory and can even defer dementia by an average of five years.

In the job market, being fluent in more than one language can improve your chances of securing the position you may be seeking. You probably already have better communication skills than others applying for the same position, and your multilingual brain increases your ability to adapt to numerous social and professional situations.

The take-home lesson here is that learning another language may be difficult but is well worth the effort. It is never too late to start, so go for it! Share this article with those who may not realize the vast benefits of being multilingual.

I end this column with a word of thanks to all the parents, teachers, mentors, and organizations that continue to cultivate the Ukrainian language and culture. And finally and most gratefully, a personal and heartfelt DIAKUIU, MAMO I TATU (THANKS, MOM AND DAD) for teaching me this and other important life lessons that have made life better and more interesting.



# «Що можу я, українка третього тисячоліття?»

**Лідія Слиж,**

*голова комісії XXXII Літературного конкурсу СФУЖО ім. Марусі Бек,  
голова Округу СУА Нью Йорк*

Такою була тема XXXII Літературного конкурсу ім. Марусі Бек Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) у партнерстві з Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка» (МІОК).

Д-р Маруся Бек (Mary Virginia Beck), почесна членкиня СУА і СФУЖО, народилася і проживала в Америці (29 лютого 1908 р. — 30 січня 2005 р.), але називала себе «заморською дитиною України», бо все життя відчувала себе україночку. Вона не випадково започаткувала літературний конкурс для юних українок, адже хотіла у такий спосіб привернути увагу молодих дівчат і жінок українського походження в діаспорі до вивчення української мови, літератури, історії, заохотити їх до збереження української ідентичності за кордоном, а також стимулювати молодих творчих українок розвивати свої таланти.

Ми вдячні учасникам Річних нарад СФУЖО 2019 року у Львові, які прийняли мудре і виважене рішення — відновити Літературний конкурс ім. Марусі Бек і розширити його масштаби, залучивши українок з усього світу. Адже ми є свідками того, як нині «розбрелися» українці по світу. І хто, як не ми — жінки, матері, бабусі — турбуватимемося про те, щоб наші діти й онуки зберегли своє українське коріння та українську мову. Тому що вони — майбутні матері, які будуть виховувати наших нащадків і колись подякують нам за мудру науку.

Для проведення XXXII Літературного конкурсу ім. Марусі Бек було створено комісію у складі: Анна Кісіль (Канада), Ірина Ключковська (Україна), Маріянна Заяць (США), Євгенія Петрова (Канада), Лідія Слиж (США), Світлана Гетьман (Канада), Леся Шимко (Канада).

Конкурс широко рекламували в усіх країнах, де проживають українці, зокрема через повідомлення у засобах масової інформації та соціальних мережах. Згідно з Положенням, в конкурсі брали участь юні українки віком від 14 до 25 років незалежно від країни проживання.





*Лариса Бориславська  
(15 років, Бельгія), I місце у  
віковій категорії 14 — 17  
років*



*Ольга Боняк  
(17 років, м. Дубно, Рівнен-  
ська обл.), I місце у віковій  
категорії 14 — 17 років*



*Софія Пошивайло-Таулер  
(18 років, Австралія),  
I місце у віковій категорії  
18 — 25 років*



*Вікторія Чернецька  
(18 років, с. Веселий Поділ,  
Полтавська обл.), I місце у ві-  
ковій категорії 18 — 25 років*

На конкурс приймали твори таких жанрів: есе, оповідання, розповідь. Їх оцінювали члени компетентного журі, до складу якого увійшли представники від діаспори та України: голова журі д-р Світлана Гетьман (Канада); д-р Євгенія Петрова (Канада); Лідія Слиж (США); Леся Шимко (Канада); Ольга Кулаківська (Франція); Люба Кай (Австралія); учасник дисидентського руху, поет Ігор Калинець (Україна); д-р Оксана Галайчук (Україна); Наталія Мартинишин і Ростислава Федак (Україна). Кожен член журі оцінював усі роботи, що надійшли на конкурс, і визначав найкращі. А під час телеконференції прийнято спільне рішення та визначено переможців. Найкращі роботи, які претендували на призові місця, перевірено на плагіат. Визначено переможців — I, II і III місця — у двох вікових категоріях (14 — 17 років і 18 — 25 років) та окремо з України і діаспори, а також дипломантів конкурсу за цікаво і змістовно висвітлену тему конкурсу.

Як і очікувалось, з України в конкурсі взяло участь набагато більше учасниць, ніж з діаспори. Це логічно, бо для молоді, яка проживає та вчиться за межами

України (а деякі народилися за кордоном), висловити свою думку, погляди, переживання, мрії та сподівання українською мовою важче, ніж тим, хто проживає в Україні. Незважаючи на це, надіслані з діаспори роботи вирізняються глибоким українським патріотизмом, вболіванням за майбутнє України, великим бажанням людини із західного світу надати особисту підтримку Україні. Деякі конкурсантки навіть пропонували свій алгоритм втілення цього важливого завдання.

Члени журі приємно вразили роботами, що надійшли зі Сходу України. Видно, що серед української молоді Донеччини та Луганщини є люди зі свідомою громадянською позицією, загартованою силою духу, які відчують себе невіддільними від землі і неба України. Вони вірять, що гасло нашого пророка Т. Шевченка «Борітеся — поборете!» допоможе нашому народові об'єднатися та перемогти: «Страшна війна відійде у минуле, а залишаться золоті пшеничні поля, голубе небо й усвідомлення себе Українцем».

Із задоволенням відзначаємо конкурсні роботи про видатних жінок-українок, зокрема про Марусю Бек, яка стала кумиром

для багатьох сучасних українок, яскравим прикладом того, «як досягти не тільки особистого успіху, а й допомогти рідній країні, жінкам заявити про себе всьому світові та закарбувати спогад про своє життя надовго».

Оголошення переможців конкурсу відбулося на Річних нарадах СФУЖО 25 жовтня 2020 р. у віртуальному режимі. Учасники нарад з цікавістю подивилися відеоролики інтерв'ю з переможницями, що підготували Леся Шимко (Канада) і Наталія Мартинишин (Україна). А 15 листопада на відеоконференції всіх учасниць Літературного конкурсу СФУЖО ім. Марусі Бек нагороджено Дипломами (дизайн працівників МІОК). Грошові нагороди переможниці конкурсу отримали банківським переказом. Конкурс фінансувався за підтримки Союзу Українок Америки.

Кращі твори конкурсанток будуть публікуватися в журналах «Українка в світі», «Наше життя» та ін.

З приємністю повідомляю, що однією з переможниць конкурсу є Тетяна Кузишин, яка проживає в Польщі і є внучкою союзниці 1-го Відділу СВА Ольги Кузишин-Воляник.

# «Наше Життя»: Оновлення

Як останніми місяцями неодноразово повідомляла голова СУА Маріянна Заяць, рішення щодо оновлення зовнішнього вигляду журналу «Наше життя» та коригування періодичності видання було прийнято після тривалого розгляду, вивчення та за результатами опитування наших членів і читачів. Як головне видання нашої організації, «Наше життя» має представляти та зацікавити всіх наших читачів, виконувати свою місію, а саме: звітувати про масштаби та значення нашої роботи; висвітлювати досягнення наших членів і видатних українських жінок у всьому світі; інформувати про багату українську культуру та її цікаву історію. І це ми повинні робити в межах реального бюджету та ресурсів.

Важливим фактором нещодавніх змін стало опитування читачів «Нашого життя» через надіслані всім членам анкети-запитальники, що ми провели наприкінці 2019 року (електронною поштою, якщо ми мали Вашу адресу, або звичайною поштою, якщо її не було).

Близько 25 % з Вас знайшли час, щоб дати відповіді на запитання. Ось що Ви нам сказали:

- 97 % з Вас читають деякі чи всі випуски. (Дякуємо!)
- Понад 87 % вважають за краще читати статті англійською або обома мовами (31 % вибрали англійську та 56 % обидві); 13 % віддають перевагу лише українській мові.
- Менше ніж 9 % зацікавлені читати «Наше життя» в інтернеті.
- Хоча 33 % хотіли продовжувати отримувати 11 випусків на рік, 67 % респондентів були б задоволені меншою кількістю випусків, причому 6 були найпопулярнішим вибором (30 %).
- Невелика більшість читає дитячі сторінки, тоді як 80 % різною мірою використовують переписи.
- Серед найпопулярніших запитів на додаткові статті: історії про відомих українок, звіти про роботу СУА, поточні події в Україні та переписи англійською мовою.

Ми вдячні за Вашу підтримку та пропозиції щодо вдосконалення нашого журналу, деякі з яких ми вже реалізували. Однак зміни не завжди бувають легкими, і це, безумовно, стосується змін, запроваджених у «Наше життя». Хоча багато хто з Вас прийняли новий вигляд та оновлений зміст і «засипали» журнал компліментами, іншим було важче відмовитися від звичного формату. Треті ділилися дуже конкретною критикою та пропозиціями щодо майбутніх удосконалень. Будь ласка, знайте, що всі Ваші думки для нас дуже важливі і їх уважно розглядаємо, оскільки ми продовжуємо працювати над оптимізацією формату та змісту «Нашого життя» для всіх наших членів. Тим часом ми сподіваємось на нашу подальшу співпрацю та Ваші відгуки!

*Редакція та редакційна колегія «Нашого життя».*





# Re-Imagining *Our Life*: An Update

As UNWLA President Marianna Zajac has shared several times over the past months, the decision to refresh the look of *Our Life* magazine and adjust the frequency of publication was made after much consideration, study, and input from you, our members and readers. As our organization's flagship publication, *Our Life* must strive to represent and engage all our readers while continuing to fulfill its mission of reporting on the scope and impact of our work, celebrating the achievements of our members and of accomplished Ukrainian women worldwide, and sharing Ukraine's rich culture and fascinating history. And it must do so with available budgets and resources.

An important driver of the recent changes was the *Our Life* survey sent to all members in late 2019 (by email if we had your email address, by regular mail if we did not). About 25% of you took the time to respond to the survey. Here's what you told us:

- Fully 97% of you read some or all of every issue. (Thank you!)
- Over 87% prefer to read articles in English or in both languages (31% opted for English, 56% for both); 13% prefer Ukrainian only.
- Fewer than 9% are interested in reading *Our Life* online.
- While 33% opted to continue receiving 11 issues per year, 67% of respondents would be comfortable with fewer issues, with 6 being the most popular choice (30%).
- A slim majority read the children's pages, while 80% make use of the recipes to varying degrees.
- Among the most popular requests for additional articles: stories about accomplished Ukrainian women, reports on the work of the UNWLA, current events in Ukraine, and recipes in English.

We are grateful for your support and suggestions for improvement, several of which we have already acted upon. Change does not always come easily, however, and that is certainly true of the changes introduced to *Our Life*. While many of you embraced the new look and updated content and showered the magazine with compliments, others found it more difficult to part with the familiar format. Still others shared very specific critiques and suggestions for future enhancements. Please know that all your opinions are very important to us and are being considered carefully as we continue to work on optimizing the format and content of *Our Life* for all our members. As we do so, we look forward to your ongoing collaboration, engagement, and – yes – your feedback!

*The Editors and Editorial Board of Our Life*



## НАСТАНОВИ ДЛЯ ДОПISУВАЧІВ ДО «НАШОГО ЖИТТЯ»

Шановні читачі!

Ми вітаємо Ваш внесок статей до «Нашого життя» і будемо робити все можливе, щоб їх публікувати. Щоб гарантувати розгляд і публікацію Ваших дописів, просимо дотримуватися таких рекомендацій.

**Зміст.** Ваша стаття повинна підтримувати місію «Нашого життя»: повідомляти про важливу роботу СУА, її відділів і членів, а також про значення цієї діяльності; висвітлювати досягнення наших членів і відомих українок у всьому світі; розповідати про багату культуру та захопливу історію України. Зверніть увагу, що Ваша стаття повинна бути оригінальною і такою, що ніде не публікувалася раніше.

**Формат.** Надішліть свою статтю електронною поштою у вигляді окремо доданого документа Word на адресу [unwlaourlife@gmail.com](mailto:unwlaourlife@gmail.com). Будь ласка, не вводьте статтю в тіло електронного листа та не надсилайте у формі PDF. Фотографії повинні мати формат JPG або PNG із високою роздільною здатністю та якістю друку (в ідеалі 1500—2000 МБ) і їх потрібно прикріпити до електронного листа разом зі статтею.

**Назва та авторство.** Зазначте заголовок або тему Вашого допису, своє повне ім'я (або ім'я автора) та, якщо це можливо, номер відділу і його місцезнаходження.

**Редагування.** Редакція залишає за собою право на редагування Вашої статті щодо стилю, зрозумілості, послідовності та обсягу (зі збереженням авторської стилістики), а також на відхилення статті, якщо вона не відповідає вимогам і тематиці журналу.

**Достовірність інформації.** Забезпечте правильність Вами написаного: перевірте наведені факти, дати, місця та написання імен і власних назв; подбайте про точність написання назв організацій і закладів; перевірте відповідність фотографій тощо. Якщо Ви надсилаєте фотографії, то додайте підписи до них (імена людей на фото або загальний підпис), а також, якщо можливо, де та коли вони були зроблені. Якщо фотографія не Ваша, отримайте письмовий дозвіл автора на її публікацію в «Нашому житті» та вкажіть у дописі його повне ім'я.

**Терміни.** Надсилайте свої статті електронною поштою до 1 числа місяця, що передує місяцю публікації (див. панель внизу). Матеріали, отримані після зазначеного терміну, будуть або відхилені, або перенесені до наступного випуску журналу.

*Дякуємо за співпрацю!*  
Редакція та редакційна колегія «Нашого життя»

## GUIDELINES FOR SUBMITTING ARTICLES TO *OUR LIFE*

Dear Readers,

We welcome your contributions to *Our Life* and will always do our utmost to accommodate them. To ensure that your submissions can be considered for publication, please follow these guidelines:

**Content.** The subject of your story should support the mission of *Our Life*: to report on the important work of the UNWLA, its branches and members, and the impact of these activities; to celebrate the achievements of our members and of accomplished Ukrainian women worldwide; to share Ukraine's rich culture and fascinating history. Please note that your article must be original and must not have been published elsewhere.

**Format.** Email your article as a Word document attachment to [unwlaourlife@gmail.com](mailto:unwlaourlife@gmail.com). Please DO NOT type your article into the body of your email or send a PDF file. Photos must be high-resolution, print-quality JPG or PNG files (ideally 1500-2000 MB) and must be attached to your email along with your article.

**Basics.** Include a title or subject for your article and your (or the author's) full name and, if applicable, branch number and location.

**Details.** We may edit your article for style, clarity, consistency, and length, but you must ensure the accuracy of your submission – i.e., check facts, dates, locations, and the spelling of names; ensure that organizations and events are named correctly; verify photo credits; etc. If you are supplying photos, include captions that identify the people in the photos and, if possible, where and when the photos were taken. If a photo is not yours, you must obtain the photographer's written permission to reproduce it in *Our Life*, as well as the appropriate photo credit.

**Deadlines.** Email your submissions by the 1st of the month preceding the month of publication (see below). Materials received after this deadline might not be published, or may be bumped to the next issue.

*Thank you for your collaboration!*  
The Editors and Editorial Board of *Our Life*

|      |                             |          |                        |                     |                     |                    |                        |                       |                        |
|------|-----------------------------|----------|------------------------|---------------------|---------------------|--------------------|------------------------|-----------------------|------------------------|
| 2021 | <b>ВИПУСКИ<br/>ТЕРМІНИ</b>  | Лютий    | Березень<br>(закритий) | Травень<br>1 квітня | Червень<br>1 травня | Серпень<br>1 липня | Жовтень<br>1 вересня   | Листопад<br>1 жовтня  | Грудень<br>1 листопада |
|      | <b>ISSUES<br/>DEADLINES</b> | February | March<br>(closed)      | May<br>April 1      | June<br>May 1       | August<br>July 1   | October<br>September 1 | November<br>October 1 | December<br>November 1 |



***As the old gypsy approached the mother standing in the doorway, she studied little Stefania playing at her feet. "Enjoy your daughter now," the gypsy said, "because you won't have her long."***

Nazi Germany occupied Ukraine during World War II, forcing one person from every household to go to Germany as forced labor, since all their young men were in the service. Her mother was pregnant; not wanting her father to leave, Stefania, now 13, said she would go. After all, she knew how to speak a little German by then. For three days and nights they traveled in a train cattle car with very little food or water. Arriving in Augsburg, the women were separated from the men, had to disrobe, and stood along the wall in a large room for medical examination. She always thought it was humorous that when the doctors entered, they all had to stand, bow, and greet them with "Good morning, Herr Doctor!" She was sent to work on a dairy farm in the village of Ratzenried. Cold, tired, hungry, she entered the kitchen of the farmhouse. When the farmer's daughter saw her, she threw down the broom she was using and said "Here! You sweep!" And thus, Stefania's new life began. The old gypsy was right – 28 years would pass before Stefania saw her mother and Ukraine again.

# Stefania Oleksyn

*Branch 3, Phoenix, AZ*

When the war ended, Augsburg was lucky to be in the American Zone of partitioned Germany. She stayed there five more years, married her beloved husband Teodozj Oleksyn, and had two daughters, Nadia and Vera. Immigrating to the United States in 1950, the family settled in Rochester, New York. Three sons followed – Lubomyr, Stepan, and Andrew. Ted worked the day shift at Gleason's Gear Factory, and Stefania worked the night shift at Gerber's Baby Foods. As active members of the Ukrainian community, they attended St. Josephat's Ukrainian Catholic Church, CYM where the girls were in the mandolin orchestra, singing in the choir and learning Ukrainian dancing. She taught them to love their Ukrainian heritage, the language, the history, the music. She taught them to love America and all the freedom and opportunities that they had.

Living the American dream, Ted and Stefania purchased their own business, the Four Brothers Tavern on Hudson Avenue. The children worked in the business also, doing the cleaning, eventually bartending and helping their mother in the kitchen with Friday Fish Fry! They learned the value of hard work and responsibility.

In 1972 Ted and Stefania purchased the Odessa Restaurant and Lounge in Phoenix, Arizona. They moved mainly because the Arizona heat helped with her arthritis. Eventually their children joined them, one by one. Over twenty years, they all worked together, marrying, raising their families, until the business was sold, allowing Ted and Stefania to finally retire. Joining Branch 3 in Phoenix, she received her certificate as an active 50-year member of the UNWLA. Ted passed away in 1995. Stefania passed suddenly but peacefully on July 5, 2020. Her family and friends will truly miss her love and guidance.

Vichnaya Pamyat!

*Vera Oleksyn-Hoerner, Branch 3, Phoenix, AZ*

# НАШИМ ДІТЯМ

## Леся – Українка, і я – Українець

Оповідання Лариси Тополі із циклу «Казки та оповідки бабусі Лесі»

Вечірні години Тарасик і Богданчик любили особливо — у їхній родині це час читання книжок, які хлопчики вибирали самі. І дивилися не тільки на яскраві обкладинки та цікаві малюнки, але й назву та автора. Їх вони виразно називали перед тим, як книжку розгорнути.



Ілюстрація Анни Морозової, 11 років, Київ

— Ось цю читай,— підсовували книжку мамі або татові та зручненько вмощувалися до них на коліна.

Робили це так само як і всі хлопчики й дівчатка. Але якщо ви думаєте, що і читання було звичайним, то помиляєтеся. Якого дня те сталося — згадати тепер важко, але одного разу, коли мама читала віршовану казочку Наталі Забілої про сороку-білобоку, Тарасик попросив: «Не читай, але співай її». Мати трохи збентежилася, бо не була певна, що отак відразу, без нот і підготовки, замість читати зможе проспівати, нехай і римований, текст. Але прохання сина видалося цікавим і, зібравши до купи свій пісенно-музичний досвід, заспівала:

*У сороки-білобоки  
п'ять малят-сороченят.  
Усі чисто хочуть їсти.  
Треба всім їм дати лад...*

Спочатку Тарасику, а потім і Богданчику таке «співання» казок і віршиків настільки сподобалося, що

вони й самі почали так робити. А завчені напам'ять віршики співали навіть тоді, коли складали чудернацькі міста з «Лего», або каталися алеями парку на велосипедах. А ще підказували мотиви мамі, коли та співала якимось непевно, або недоречно для героя мелодію...

Того вечора, про який ідеться, «Казку про Оха-чародія» Лесі Українки вибрав Тарасик, а Богданчик його підтримав. І братики та мама по черзі почали її «співати»:

*В тридев'ятім славнім царстві,  
де колись був цар Горох,  
є тепер на господарстві  
мудрий пан, вельможний Ох...*

Хлопчики переймалися хитрощами Оха, потішалися дивами його підземного царства та, як не лячно було, хотіли у те царство потрапити. А коли дійшли до дівчини-бранки, яка сидить у темниці Оха, то забажали стати молодцями, хто «їй волю дасть». Тому домовилися про таке. Як підуть гуляти у парк, то знайдуть старий пеньок, присядуть на нього й удвох і дуже голосно (аби було чути аж під землю) крикнуть: «Ох!» І коли Ох з'явиться, з ним розмову чемну заведуть та дівчину визволять...

Після слів «Вже вам казка обридає? ...Буде казочці кінець», мама вказала братикам на час і відправила їх до ліжечок. А щоб швидше заснули, заспівала колискову, яку хлопчики раніше не чули:

*Місяць ясененький  
Промінь тихесенький  
Кинув до нас.  
Спи ж ти малесенький,  
Пізній бо час.  
Любо ти спатимеш,*

*Поки не знатимеш,  
Що то печаль;*

*Хутко прийматимеш  
Лихо та жаль...*

Мати співала, Тарасик із заплученими очима прислухався до слів, а Богданчик намагався посадити на долоньку скибочку Місяця, що зухвало заглядав у вікно. Як мама стихла, Тарас запитав:

— А чому колискова така сумна?

— Мабуть, у житті її автора було багато суму.

— Лиха та жалю?— уточнив Тарасик.

— І їх вистачало,— погодилася мати.— Цю колискову також написала Леся Українка.

— А вона українка, бо в Україні жила?— втрутився у розмову Богдан після того, як неслухняний Місяць вкотре зіскочив з його долоньки.

— Так, і писала вірші українською. А ще так любила Україну, що навіть ім'я з Лариси Косач змінила на Лесю Українку,— відповіла мама.

— А хіба так можна?— здивувався Тарас.

— Звичайно. І найчастіше імена змінюють письменники й поети. Обирають те, що більше їм пасує, і називають його «псевдонім» або «псевдо».

— Ой, як цікаво! Пс-пс-псе-евдо,— засичав Богданчик.— І я хочу своє ім'я змінити!

— Можливо, так колись і буде. Але спочатку треба вирости, вивчитися та вибрати псевдо. Бо воно має бути особливим, і ви маєте бути особливими. Леся Українка була дитиною надзвичайною і талановитою. У чотири роки самотужки навчилася читати...

Мати нахилилася до Богданчика та якимось дивно посміхнулася йому. І продовжила:

— У п'ять років писала листи рідним, у шість — вивчила напам'ять багато віршів та ще й вишила татові сорочку!

— А ти нам не дозволяєш голку в руки брати,— образився Тарасик.

— Подумаємо над цим,— обіцяла мама.— У дев'ять років Леся грала на фортепіано, а з дванадцяти почала вчити іноземні мови. І знала їх аж 13! Але жодного дня не сиділа за учнівською партою. Її вчителями були мама, татко, книги та природа...

— Як ми з Тарасиком: школа на карантині, а ми вдома вчимося,— зауважив Богданчик.

Мама хотіла запитати, чи подобається хлопчикам домашнє навчання, але Тарасик її випередив:

— А я вже придумав псевдо. Леся Українка, і я — Українець!

Тарас Українець!

— А я буду Українець Богдан! Бо ж ми брати і в нас має бути однакове псевдо. Еге ж, мамо?

Мама погладила по голівці обох синів, поцілувала їх у щічки, ще раз підбила подушечки, щоб м'якенько було спати, й сказала:

— Так, мої любі українці. І спить уже — міцно та солодко. Бо «пізній бо час...»

...Наснився Тарасику гарний і теплий день.

Він і Богданчик сиділи на галявині і, мов на арфі, грали на сонячних промінчиках та співали:

*Має назву Україна*

*Наша рідна Батьківщина.*

*Тут родились, це наш край:*

*Річка, поле, степ і гай.*

*Разом будем мандрувати.*

*Треба скрізь нам побувати:*

*В кожнім місті та селі*

*Української землі.*

*Бо удвох ми — Українці,*

*Українці — по одинці.*

*Українці — ти і я.*

*Україна в нас своя!*



# Zavyvanky with Apples

Halyna Jakubowycz  
Branch 98  
Holmdel/Middletown, NJ



## DOUGH:

- 1 ½ sticks butter or margarine, at room temperature
- 1 whole egg and 1 egg yolk
- 1 tablespoon sour cream
- ½ cup powdered sugar
- A few drops of lemon oil
- 1 ½ cups flour

## FILLING:

2–3 Granny Smith apples, peeled and cut into small cubes. Mix the apples with one tablespoon of sugar and let the mixture stand until juice comes out, then drain it. Mix with one packet of vanilla sugar (.32 ounce) and sprinkle with cinnamon to taste.

## PREPARATION:

Preheat oven to 350 degrees F. Line a baking pan with parchment paper.

Cut the butter or margarine with a knife. Add the eggs, sour cream, powdered sugar, lemon oil, and flour and mix by hand. Cover with foil and freeze for ½ hour or longer.

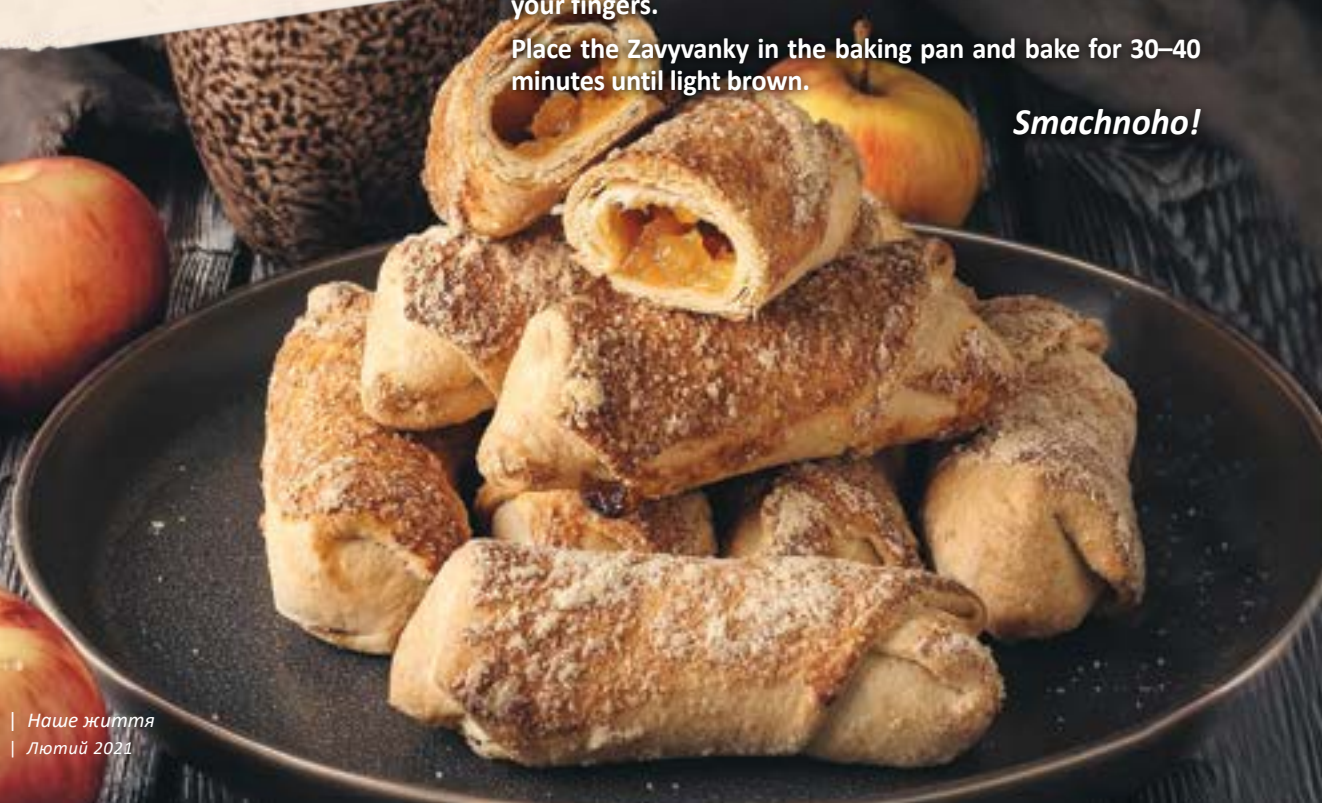
Remove dough from freezer and place in refrigerator until it is soft enough to roll out.

Roll out to the thickness of dough for *varenyky* (pierogis). Cut to approximately 4" squares.

Put a small drop of honey in the center of each square, then place a spoonful of apples on top of the honey. Roll the dough around and pinch the open sides with a fork or your fingers.

Place the Zavyvanky in the baking pan and bake for 30–40 minutes until light brown.

**Smachnoho!**



## ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Почесні голови СУА:  
Анна Кравчук, Ірина Куровицька  
Маріянна Заяць – голова СУА

### ЕКЗЕКУТИВА

|                             |                        |
|-----------------------------|------------------------|
| Ліда Яхницька               | 1-ша заступниця голови |
| Христина Бойко              | 2-га заступниця голови |
| Надя Нинка                  | 3-тя заступниця голови |
| Ірина Бучковська            | секретарка<br>скарбник |
| Віра Кушнір                 | фінансова секретарка   |
| Валентина Табака            | вільна членкиня        |
| Наталія Павленко            | вільна членкиня        |
| Оксана Скипакевич<br>Ксенос | парляментарист         |

### ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

|                        |                                  |
|------------------------|----------------------------------|
| Ярослава Глинська      | Детройт                          |
| Лариса Заїка           | Філадельфія                      |
| Лідія Слиж             | Нью Йорк                         |
| Оксана Лодзюк Кривулич | Нью Джерзі                       |
| Галина Ярема           | Огайо                            |
| Катерина Івасишин      | Чікаго                           |
| Катерина Таньчин       | Нова Англія                      |
| Аліса Сердюк           | Центральний Нью Йорк             |
| Оля Черкас             | зв'язкова віддалених<br>відділів |
| Іванка Олесницька      | зв'язкова вільних членкинь       |

### РЕФЕРЕНТУРИ

|                        |                                   |
|------------------------|-----------------------------------|
| Ока Грицак             | суспільної опіки                  |
| Анна Кравчук           | стипендій                         |
| Софія Геврик           | у справах культури                |
| Оксана Лодзюк Кривулич | соціальних засобів<br>комунікації |
| Наталія Павленко       | мистецтва та музею                |

### КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

|              |                     |
|--------------|---------------------|
| Рома Шуган   | голова              |
| Рената Заяць | членкиня            |
| Ірена Рішко  | заступниця членкині |
| Орися Зінич  | заступниця членкині |

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА  
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/  
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**  
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024  
Phone/Fax: 732-441-9530  
E-mail: nazustrich@verizon.net

## NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

Honorary Presidents:  
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj  
Marianna Zajac – President

### EXECUTIVE COMMITTEE

|                             |                                       |
|-----------------------------|---------------------------------------|
| Lydia Jachnycky             | 1 <sup>st</sup> Vice President        |
| Christine Boyko             | 2 <sup>nd</sup> VP — Membership       |
| Nadia Nynka                 | 3 <sup>rd</sup> VP — Public Relations |
| Iryna Buczkowski            | Secretary<br>Treasurer                |
| Vera N. Kushnir             | Financial Secretary                   |
| Valentyna Tabaka            | Officer-at-Large                      |
| Natalia Pawlenko            | Officer-at-Large                      |
| Oksana Skypakewych<br>Xenos | Parliamentarian                       |

### REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

|                          |                               |
|--------------------------|-------------------------------|
| Yaroslava Hlinska        | Detroit                       |
| Larysa Zaika             | Philadelphia                  |
| Lidia Slysh              | New York City                 |
| Oksana Lodziuk Krywulych | New Jersey                    |
| Halyna Yarema            | Ohio                          |
| Katherine Iwasyszyn      | Chicago                       |
| Kateryna Tanchyn         | New England                   |
| Alisa Serdyuk            | Central New York              |
| Olya Czerkas             | Liaison for Branches-at-Large |
| Ivanka Olesnycky         | Liaison for Members-at-Large  |

### STANDING COMMITTEE CHAIRS

|                          |                  |
|--------------------------|------------------|
| Oka Hrycak               | Social Welfare   |
| Anna Krawczuk            | Scholarship      |
| Sophia Hewryk            | Cultural Affairs |
| Oksana Lodziuk Krywulych | Social Media     |
| Natalia Pawlenko         | Arts and Museum  |

### AUDITING COMMITTEE

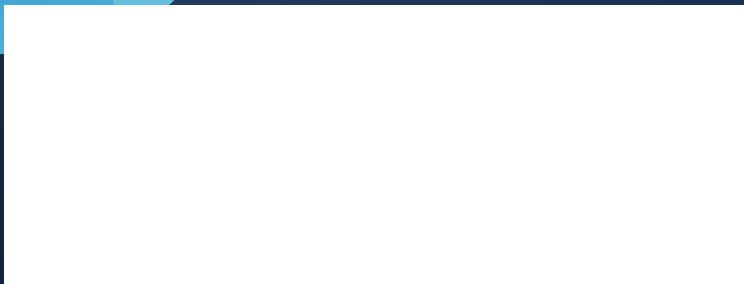
|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| Roma Shuhan            | Chair            |
| Renata Zajac           | Member           |
| Irene (Tatiana) Rishko | Alternate Member |
| Irena (Orysia) Zinycz  | Alternate Member |

### УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003  
212-228-0110 / Fax: 212-228-1947  
E-mail: info@ukrainianmuseum.org  
Website: www.ukrainianmuseum.org



Periodicals Postage Paid at Rochester, NY and at additional mailing offices (USPS 414-660)



# ЗБЕРЕЖІТЬ ДАТУ / SAVE THE DATE

Святкування  
95-ліття лідерства

Celebrating  
95 Years of Leadership

## XXXII Конвенція

## XXXII National Convention

Союзу Українок Америки  
відбудеться **ВІРТУАЛЬНО**

of the Ukrainian National Women's League of America  
will be held **VIRTUALLY** on

**5 червня 2021 року**

**June 5, 2021**

*Деталі повідомимо пізніше*

*Details to follow*

РОЗПРАВЛЯЙМО ШИРШЕ НАШІ КРИЛА!



XXXII Конвенція СУА  
2021

XXXII UNWLA Convention  
2021

SPREADING OUR WINGS!